

وَأَنْجَحَ جَدُّهُ فِيهِ اللَّهُ خَيْرَ الدَّارِينَ يَقُولُ قَدْ أَفْجَدَ

وَجْهَ مَنْ شَرُّهُ وَكَوْشَشَ أَوْ رَزَى كَنْهُ عَدُوَّهُ لِيُزِيلَ بَرْدَ وَجْهِهِ يَكُونُ بِرَدِّهِ سَيِّئًا مِمَّا كَانَتْ يَدُهُ يَكُونُ بِرَدِّهِ سَيِّئًا مِمَّا كَانَتْ يَدُهُ

وَإِسْتَادَى مَوْلَانِي مَوْلَانَا الْأَعْظَمُ سُلْطَانُ عُلَمَاءِ الْعَالَمِ

وَأَسْتَاذُ مَوْلَايَ كَلَانَ بَاسْمِهِ عُلَمَاءُ لُؤْيُ دُرِّي وَبَاسْمِهِ عُلَمَاءُ دَوْلَتِ مُوَدَّ جِهَانِ عَالِمِ

الرَّبَّانِي وَالْعَالِمِ الْقَدَمَانِي بِرُحْمَانِ الشَّرِيعَةِ وَالْحَقِّ وَالْمِلَّةِ

وَالِدِينَ وَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُسْلِمِينَ مُحَمَّدُ بْنُ حَسَنٍ

الشَّرِيعَةِ جَزَاهُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْ سَائِلِ الْمُسْلِمِينَ خَيْرَ الْجَزَاءِ

لَأَجْلِ حَقِّ كِتَابِ قَائِمَةِ الرِّوَايَةِ فِي مَسَائِلِ الْهَدَايَةِ هُوَ

كِتَابُ لَمْ يَكُنْ لِي فِي الزَّمَانِ ثَانِي فِي وَجْازَةِ الْفَاظِ

مَعَ ضَبْطِ مَعَانِيهِ ثُمَّ فِي مَا وَجَدْتُ فِيهِ فَصُولَهُمْ بَعْضُ

أَخْبَارِ الْعَالَمِ وَالْإِسْلَامِ الْخَيْرُ فِيهِ لِمَا فِيهِ مِنْ مَسَائِلِ الْهَدَايَةِ

بِاسْمِهِ عُلَمَاءُ لُؤْيُ دُرِّي وَبَاسْمِهِ عُلَمَاءُ دَوْلَتِ مُوَدَّ جِهَانِ عَالِمِ

الشَّرِيعَةِ جَزَاهُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْ سَائِلِ الْمُسْلِمِينَ خَيْرَ الْجَزَاءِ

لَأَجْلِ حَقِّ كِتَابِ قَائِمَةِ الرِّوَايَةِ فِي مَسَائِلِ الْهَدَايَةِ هُوَ

كِتَابُ لَمْ يَكُنْ لِي فِي الزَّمَانِ ثَانِي فِي وَجْازَةِ الْفَاظِ

مَعَ ضَبْطِ مَعَانِيهِ ثُمَّ فِي مَا وَجَدْتُ فِيهِ فَصُولَهُمْ بَعْضُ

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'وَأَنْجَحَ جَدُّهُ فِيهِ اللَّهُ خَيْرَ الدَّارِينَ' and 'وَأَسْتَاذُ مَوْلَايَ كَلَانَ'.

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like 'وَأَنْجَحَ جَدُّهُ فِيهِ اللَّهُ خَيْرَ الدَّارِينَ' and 'وَأَسْتَاذُ مَوْلَايَ كَلَانَ'.

[illegible]

۴

[illegible]

رسغيه ثلاثا المستيف والسؤال عسا فند

سے پورے ایک گھنٹہ پہلے پیدا کر دیں و سو اکر دیں کہ کھینچنے کے
 کے ساتھ ہندو و مسلمان ہر ایک کے لئے چھوٹی سی پیدائش و سو اکر دیں کہ
 کے ساتھ ہندو و مسلمان ہر ایک کے لئے چھوٹی سی پیدائش و سو اکر دیں کہ

وَمِنْهُمْ مَن يَخُصُّكَ فِي الْوَيْلِ وَالْخَلَالِ وَكَذَلِكَ هِيَ الْوَيْلُ وَالْخَلَالُ
وَمِنْهُمْ مَن يَخُصُّكَ فِي الْوَيْلِ وَالْخَلَالِ وَكَذَلِكَ هِيَ الْوَيْلُ وَالْخَلَالُ

النبي والرتب والولاء ومستجبه التماس

و تَرْجِيحُ وَطَنِي فِي شَيْءٍ وَ تَرْجِيحُ الْأَرْطَفِ رَاسَتِ
لَيْتَ أَوْ تَرْجِيحُ أَوْ فِي دَرَجَةِ وَ لَوْلَا أَوْ مُسْتَحِبُّ دَعَى لَدُنِّي طَرَفٌ نَكَّ
مِنْ الرِّقَبَةِ وَ نَا قَصْدُ مَا خَرَجَ مِنْ السِّبْطَيْنِ

غیرۃ انکان جیسا سب کے لیے مایطہ رسول اللہ ﷺ

آن اگر باشد بلید که روان شده و زبان چاینگری کرده میسوزد و زخم
 فم غیر له فم خندان و کم روی پلست چه چای را شویوه چه هوشای چه کاشا و قی
 منا ذیقاً ان احمر به الزاق لا ان اصفر به

ان ملاء الفم لا باغی اصلا وما لیس فی

[illegible]

والتجارة والاعمال والمعاملات
والاقتصاد والسياسة والاقتصاد
والاجتماع والسياسة والاقتصاد
والاقتصاد والسياسة والاقتصاد

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

طی السلام اذا انقطع النقص

فی قبل او دبر علی الفاعل والمفعول به ومرتبه المستقیض

در قبل یا دبر بر فاعل و مفعول به او و مرتبه مستقیمه
پدر و زانو باد و دست و کتف به فاعل او به مفعول به هغه اولید که دیده اید نه

المنی او المذی و انقطاع الخیض و النفاس لا و طی هیمه
در خواب منی یا مذی را قطع شدن حیض و نفاس در طری کون جاریه
پدر و زانو باد و دست و کتف به فاعل او به مفعول به هغه اولید که دیده اید نه

بماء السماء و الارض فان تغیر بالکث او اختلط بظهور
بماء السماء و الارض فان تغیر بالکث او اختلط بظهور
بماء السماء و الارض فان تغیر بالکث او اختلط بظهور

الاذا اخرجها عن طبع الماء او غیره نجسا و هو ما یخرج
الاذا اخرجها عن طبع الماء او غیره نجسا و هو ما یخرج
الاذا اخرجها عن طبع الماء او غیره نجسا و هو ما یخرج

النظافه و ان اختلط به نجس فان کان جاریا او حسیا
النظافه و ان اختلط به نجس فان کان جاریا او حسیا
النظافه و ان اختلط به نجس فان کان جاریا او حسیا

عشره یحس ارضه بالغرفه لا یحسها الا اذا غطیها
عشره یحس ارضه بالغرفه لا یحسها الا اذا غطیها
عشره یحس ارضه بالغرفه لا یحسها الا اذا غطیها

لونه او ریحه و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت
لونه او ریحه و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت
لونه او ریحه و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت

و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت
و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت
و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت

و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت
و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت
و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت

و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت
و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت
و ان لم یکن حار ینحس فی کلباس بوقت

[illegible]

ما في المولى وما ليس له دم سائل ولا يتوضأ به

پیدا شد و در آب روان چون که خامه مار و بر آن روان و نگردد شود آیدست با یکدیگر
پیوسته شود و پدید آید و هغه چنان چه نرود هغه کوه و بی حد اندک گشت و او را
اعتراف من شجر او مشرق و لایما است عمل القریة اولو فرجه

وکلها بای اذ ادبغ فقد طهر الاجل المختبر فوالادری ملا

اور فرخنده منہ کی چہ دلتا کہ شہی پہ عقیدت سے پاک شہی مگر خوشنہ بدشاہ اور درویش

طاهر جلد بالدين بن طهر بالزكاة وكذا لحمه وان لم يؤكله ولا

فلا وشعر الميتة وعظها وعصبها طاهر وكذا الإبر

پس نہ کہ پختہ اور پختہ در دانا و صفا کی دھنیے اوچل دھنیے پاک ہے تہا زمین الشاہ ہست

فصل بیژنیا جستن و مات فیما حیوان

نفسه اومات بمثل آدمی و شیة او کلب یا نوح کل

یروزه روزه شد با مرد درو مانده آدوی یا بز یا سنگ کشیده شود و بر
دقی بوی شیر را و چشمه هفت گین به مثل آبی آدم یا بز یا می و گینا می شود

بیا بهمان آملگی و الا فقدر ما فیها بقول ذی بصائر

کتابخانه عمومی

فمنها ما وافق البيهقي والذبياتي في قوله لا يدرى على الله تعالى ولا يعلمه شيء من ذلك

فقد تم في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٥ هـ

ان من سب الامم من
ان توفى على وضوء
فلا ريب في ذلك

[illegible][illegible]

فقد وجدنا في كتابه من غير جلد واحد

وَمَا لَكُمْ لَا تُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَذُنًا غُصَّيْنًا
أَعْيُنًا مُدْمَجَّتَيْنِ
أَنْفُسًا يَهُتِفُ لِكُلِّ
فِتْنَةٍ فِتْنَانًا
وَمَا لَكُمْ لَا تُقِيمُونَ
الْحَجَّ وَالْيَمَامَ لِلَّهِ
بِالْبُلَدِ الْمَقَرَّةِ
إِذْ جَاءَ الْوَحْيَ قُلُوبُ
الْمُتَّقِينَ أَفْئِدَةٌ
مُتَوَّضِعَةٌ
لِلَّهِ يَتْلُونَ آيَاتِهِ
الَّتِي تُتْلَى عَلَيْهِمْ
وَلَا يَمَسُّهُمْ غَمٌّ مِنْ
شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا يَمَسُّهُمُ الْكُفْرُ
الَّذِي كَفَرُوا بِهِ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِمْ
وَلَا يَمَسُّهُمُ الشَّكُّ
الَّذِي كَانُوا فِيهِ
يَتَفَعَّلُونَ

٦

فانما لا يتقدم به و
ولما ان عدمه اذا
منه فلا يدرك علته
موان ولا يدرك تفصيلها
ما كل شئ من الاشياء
اعدا ذلك الجوان
تفصيله

[illegible]

مبارك
الاله يكون ما في المولى
في تجسده الما وخصه
المراد من هذا الوجه

يحيى بالانجيل الذي فيه
الذي هو ودفن فيها ثم كبر
فخلصت للكل الماسوا
في ان غايه النعم ان
الانجيل

ولا تروا في هذا كتابا من كتبهم ولا تروا في هذا كتابا من كتبهم ولا تروا في هذا كتابا من كتبهم

خرج كل واحد ما يحب من
الخرج وفي القنطرة
عمره ثلث مائة سنة
خرج إلى ابن عمه وهو
أمره لولا ذلك ما من

يُجِبُّ تَوْحِيدَ الطَّبِيعِ الْخَالِقِ وَالْإِنْفِصَالِ الْفَيْضِيَّ

منه في سنة ١٢٠٠ هـ

وہو

دور از خدا یاران چهل و دو
او پیش از هر چه خلقیت بودی
نه یک دلوا و ستا و غیره احسب به و پنجست من وقت

فمن ثلاثه ايام ولياليها وقال لمنى وجن سور الكافرون

الدجاجة الخلاء وسباع الطير وسواك السومكرو

پس فائدہ خر و قمار میں کیا کرتا ہے۔ ایسا کر دے تو وہ ان کو بھی پریشان کر دیتا ہے اور اگر نہ کرے
تو خود بخر اوڑھ لیتی ہے جس کی فکر کردہ اردن کے کسی بھی پیرمختار کا یہ جو کچھ کہنے سے اگر نہ کرے

ندبرہ والی عرفی کا دستور فصل تیسیم مختلف الموضوعات

(۱) لغوی معنی ہوتا ہے
عربی و عربی نامند پس عروہ است فصل در بیان شیعہ
خطیب مینشود ایدست را

[illegible][illegible]

لب قدر علوة ان خند قريبا واذ اذكرة

ون من عليه الغسل وفرضه خطوط قد

فَإِنَّ كُلَّ مَا يَسْتَبْرَأُ الْكَفَّ وَيَكُنُّ بِهِ الشَّعْرُ

لا ياتى بسقوطها الا عن براء ولا يستساق

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

[illegible]

واقل الطرخمسة عشر ما واحد لا كثرة والطرخمسة عشر

و کرم پالی پانزده میدان رود است و نیست حد اکثر مدت طبرستان
 (در کوه موده) پالی پنجاه و پنج روز است و نیست حد اکثر موده پالی لوه او طبرستان

التخل في مدينه وما رأت من لون فيها سوا البياض

مجلس و دست چپ و ایستاده و در دست چپ یک تیراز سفیدی صاف
مستطیل و در دست چپ و ایستاده و در دست چپ یک تیراز سفیدی صاف

منع کنند تا روزی را وقف او کرده مشغور و نه داناژ و منم میکنند و آیدن مسجد و طواف

منم کوی نوخ اور دیکھی کہ اور فضا اور کشتی روزہ نہ منوئے او منم کوی پندتو رجما اور طواف

ووقع بان عضو که دیر اینرا است و خوانده های قفسه با من جنب و تقاضای خلاف

المحدث ولا بد من هلال مصنفه الأعراف متخاف وكثرة لأم

از مدت دس گنداین گروه قرآن را مگر بخلاف که جدا باشد و کرده است پس بخیر
او نه صد کوفه دانی قرآن کرده مگر بخلاف که جدا باشد و کرده است پس بخیر

لَا دَرَاهِمَ فِيهِ سُوْرَةُ الْاَبْقَرَةِ وَحُلُّوْهُ مِنْ قَطْمِ دَرَاهِمٍ

و من کند رو به راه که در سوره باشد مرا با بیانی و طلال است و می گردن در نیک نگاشته شده بخواند
و فرموده است گوشت رویش گزیده که چه بد هفت کسب سوره و مکرر عین صراط طلاله و علی قول آمد غنی تر

لاكثر الحيض والنفاس قبل الغسل دون من قطع لادامته

وَالْأَنزِلُ مَرْدُومَ دَجِيقِشْ بِا نَفَاسِ لَرِه دَر دِیْنِ لَرِه عَسَلِه نَدَه مَحْجِی خَیْجِی حِدَقَم شَو شَو بِس لَرِه قَلَمِ مِیْنِی

کروفتیک بگزد و زمانیکه گمانند غسل را در اختیار او می آید و او قیاس بر آن می کند که پس از آنکه بگوید جف در وقت چه می تواند بشوید آنرا در جف می شوی و غسل کرده از آن قیاس و شریعت چه می تواند

الانسان لا يولد حراً بل يولد رقيقاً

هذا هو الحق الذي لا ريب فيه

[illegible][illegible]

[illegible]

قدّم التشهد والخروج بصفته وإيجهاقرة الفاتحة وم

به قدره اربعه و اوتل په کادو نارنگه اړه وواچنه نمانه دوسته الله راښاد او هم کول.

سورة ورغاية المذنب والقعدة الاولى والشهدان

سورة اور عايشہ کول مرتب اور وہی قعدہ اور دہار و تشہد و بوسقل

ولفظ السلام وسموت الور ونبوتات العیدین و
اولا و ثانیاً علی ما هو فی النسخ و المطبوع

اور لفظ سلام اور دعا قبول ہو تو اس کی پیروی نہ کرنا واجب اور اختیار اور

مقرر کردن اول دور کعبت برائے قراۃ و برار کردن

مقتضی در این وجه گفته پادشاه و خزانة او را باین کول دگر گنو و او بر زنده نوسن و او را

و استخوانان در دوران نازک بلند کرده میشوند و در وقت کرده میشود و دست که دست غیر از این یا

دروغ و ستم و بد همت و غوغا کین چند بلبه کوه شنی او و دو کوی شنی او ستم کوش و شید و بل و دروغ و ستم

وَالَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ يُعِيدُهُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

شماره ۱۰۰۰

حمی ادبیت و امری که ترفع پیدا چنانچه در مصیبت و
بروز نه بر دگرگوشه روزن بلند کند بر دست خود بر آید بر دوش و

پہرہ داروں سے مل کر دواؤں کی خرید و فروخت کے بارے میں جانکاری حاصل کی۔

[illegible]

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْ هَدَانَا لَهَذَا

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

تعد بيكيت

سنة ١٢٠٠ هـ

الحمد لله الذي جعل في القرآن الكريم آيات كثيرة تدل على أن الله تعالى هو الذي خلق كل شيء وخلق الإنسان من نوره المستطير في كنف النجوم.

[illegible]

[illegible]

وَيَقْرَأُ فِيهَا بَعْدَ الْاُولٰئِكَ الْفَاتِحَةَ فَقَطْ وَاَنْ سَبَّحَ اَوْ

و نه یه لوی بی بی وار دکتوتیس له وړو وړیو دوه کتو سوره فاعنه نوڅه او که میمان الله ولوی یا

سبکت جازتم بقعد کالاولی و بعد التشهد یصل علی

خاموش بود و در آنست پس بیشتر شنید شلیک ها و بعد از اتمام درود بگو اند بر
خاموش بود و در آنست پس بیشتر شنید شلیک ها و بعد از اتمام درود بگو اند بر

الْبَنِي عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَدْعُو لَهَا لَا يَسْأَلُ مِنَ النَّاسِ شَيْئًا

پیکر علیہ السلام و دعا بگوئید : ایہ ان دعا کا سوال ہے کہ سو درد و افسوس پس
پیکر علیہ السلام اوردعا یہ کہ ہفتہ نماز سوال نہ کرے کہ شہر خالق نہ

يَسْتَأْذِنُ عَنْ يَمِينِهِ يَمِينَهُ ثُمَّ نَزَلَ مِنَ الْبُشْرِ وَالْمَلِكِ عَنْ

سلام بود که طرف راست بدان میمنت هر کس آنجا باشد از بیجا ادم و دزدان و پسران ارباب
سلام بودی از بی بی لوتی که در آن بیت چه هر شو که دلته وی از بی بی آدونه او را بگویند پس از طرف

يسألك لذلك والوفد ينوي إماماً شجاعاً بلياً

چون اینست و منتهی به بیت علی امام را در جواب امام و در دو جواب
میفرماید که او وقتش نیست و اگر امام بطوری را امام او بداند و از طرف

إذا حاذاه والنفر الملك فقط فصل شهر الاماء

و توشکه برپا سازد و در فیه بیت بکشد و اگر اندک دیگر را فصل فی هر روز از ماه
 به هر دفعه و تینضیر آید و هر دو از او مضرب و بزم و کعبه ملک لوه بشکند فصل در ماه و لولی امام

في الجمعة والعديد من الفجر وأولى العشايتين أذاع

در نماز جمعه و نماز هر دو معید و نماز مسجد در دو رکعت اول نماز شام و شستن بر سر برادران و

وقضاء لا غير والمنفعة خير ان ادنى وخاف

یا قضا بود در جزایا و تنها عزیز کرده شد نهت اگر ادا میکرد و پوشیده بکند
یا قضا بود نه بدید کهین او را را که شویک اد که ادا کوش او بهتر بود که

المذكورات

أولهم من كان له نصيب في الدنيا

هو الذي اعطانا هذا العلم

[Faint handwritten notes at the bottom of the page.]

1

[illegible]

[illegible]

وَمَا يَنْبَغِي لَكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِثْلَ الْبَاقِي

و مفترض بتسفل و بمفترض بمفترض لمضا آخر والا امام
ومرض كنهه ليس اهل كنهه و اما افتد اهل من كنهه ليس من كنهه و غيرها و اما

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

لا يضيئها ولا قشرة الأولى إلا في الفجر ويقوم المومن الواحد عن

بِسْمِهِ وَالزَّائِدُ خَلْفَهُ وَيُصِفُ الرِّجَالَ ثُمَّ الصِّبَا ثُمَّ الْحَنَافِي

[illegible]

نه الفساء فان حازته في صلوة مشتملة كتحريمه واداء

نم التمساع فان حادته في صلوة يسيرة
 صلوات رمال پس اگر او را شش روز یا ده روز مانده که سر یک بود از صبر تحریر و ادا
 پس اگر بعد از این که او را ده شود خدا تمام بخیر و عفو بخیر کند و شریک و کله جند و عیال و اد
 فسدت صلواته ان نوبی اما منبها و الا فصوله

فاسد شود باز امام اگر مقتدره باشد امام، ماسرول و اگر مقتدره نبود امامان
فاسد میشد و امام گزین می گردید و امام ماسرول می گردید و بدو کوشه داده می شد

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِإِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَانَ الْمَسِيرُ ثَلَاثِينَ يَوْمًا فَلَمَّا بَلَغَ مَقَامَ قَارُونَ قَالَ لَهُ هَذَا يَوْمُ فِتْنَةٍ لَكَ خُذْ مِنْهُ نَجَاتٍ لَكَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ عَلِيمٌ

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تُكْرَهُونَ

[illegible]

في قضى اربعاء عند ايجيفه فيما ترك في احدى الاول
 مع كل الثاني او بعضه وعند ابى يوسف في اربع مسائل
 يوجب التوك في الشفعين وفي الباقي ركعتين عند
 محمد بن ابراهيم في الكل وان لم يقعد في الوسط او في
 اربعاء واثنتين فلا شيء عليه ويتنفل ركعتين
 وسن التراويح قبل التواتر بعده على كل ترك
 وسن التراويح قبل التواتر بعده على كل ترك

پس بیارو نقل کنده چنار را نزد امام ابو حنیفه در صورت بیکر ترک کن فرقه دو یک از چنار کعبه شریف را
بیاور و کذا نقل کنده شلوار پهنه امام ابو حنیفه به هفت صده و چنوک که فرقه دو یک از چنار کعبه شریف را

[illegible][illegible]

[Handwritten Persian text at the bottom of the page]

فخلدوا ذكعتهم وانما لم يخلدوه دكا، فبقيت في شدة برهته او قل انكرانه برهته حالها مع سورته

خارج المصرا الى غير القبلة وقاعد امم وورق وامه

وَكُوَّةٌ بِنَاءٌ أَوَانٌ أَفْتِيْرٌ رَاكِبًا وَتَزَلُّ نَبِيْجٌ وَبِعَاكِبٌ فَسِيْدٌ

و سن التزاورچ قبل الونرا و بعدہ علی بن ابی
دست کرده شدہ اند ترا و چون پیش از دتر یا بعد از ان زمان بر سر ترویج

سید احمد علی خان صاحب

فمنه صوة المستلة انما ينشأ على الاختصار قوع قوع لا قفع وقعين بالاجماع لا لا قوع قوع

[illegible]

وسجد للشهوان سجد تحول فرضه بفلا وضم

و سجدہ بکبر پر اسے سجدہ و اگر سجدہ کر دے پس اگر سجدہ کرے و سجدہ کرے
او سجدہ کرے و اگر سجدہ کرے و اگر سجدہ کرے و اگر سجدہ کرے و اگر سجدہ کرے

سادستان بمشاوران بعد از خبره تمام

ششم رکعت را اگر خواب و اگر نیست به قنیه آخر بس است و شد و سالک
شاید رکعت که خواهان باشد او که کتب است به آخر تعدا با و در صد و چه هفت حال چه

سایه اعدا و مال بسید و سلام و ان سجد نم

فراوانش گشته بود، ز گرد و ناچنگ که سپید و کرد و سلام کردانه و الو سپید و کرد و سلام
 صبر و کوه و دکن گشته تخریب می و در کوه او سلام و کرد و کرد و استیلا و کوه تمام شد

فرضه وضم سادسك وسجد للشهر والوكتفا

فرمان داد و غنم کند ششم رکعات را و کسی بود که برای سهو و دور لغت
فرمان عفو او نمود و کسی که شش رکعت از خود بخرد و کسی که یاد او سهو آورد و رکعتی

نقل لا تنويان عن سنة الظهور من اقتدى

فعل است آمده نشود از سنت پیشین و آن کسی که اقتدا کرد با او
فعل به فعل دیگر نرشد مگر به سنت و ماسی باشد و او فعل چایه اقتدا و کرده به فعل

فِيهَا حَبَابُهَا وَأَنْ فَسَدَ فُضَاهَا وَأَنْ هَاجَ

درین دور گرفت بگذارد این دور و دار فاسد را مانند دور لغت را بکتابیاء و اسرار و تفسیر
پیدا شود و گفته اند که اگر کسی در این دور و دار فاسد را بکتابیاء و اسرار و تفسیر

للسهول في النقل لا ينبغي وان ينبغي صح وان سلم من

برائے کہ وہ در نظر غنیمت بناو و اگر بنا کرد صحیح است
پارہ دہم میں نقل کیا ہے کہ جو بنا کر خفا ہو کہ بنا کر

عليه السهو فهو في الصلوة ان يسجد والا لا وسر

چاچا چوہو وہ لس ہفتہ پہنچا کہیں نہ آکر کہہ بیٹھتی ہو کہ وہ اوکھنہ پہنچو گئے نہ آئے

[illegible]

فَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ إِلَىٰ أَرْضِ مَدْيَنَ وَهُمْ فِيهَا كَاثِرُونَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ ثَمَرُهَا فِي الْحَبَا

مجلس

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

[illegible]

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَيْمَانِ ذُو الْأُنْثَىٰ هَذِهِ ۚ فَيَقْبِضُوا عَلَىٰ الْأُتْرَاقِ فَجَنَابُ الْمَدِينَةِ بَوَّابٌ غَلِيقٌ ۚ فَمَن دَخَلَ فَهُذَانِ شَعْرَتَانِ يَوْمَئِذٍ ۚ فَلَا يُصْغَرُ فِي هُنَّ وَفِي هُنَّ وَلَا يَمْلَأُ فِي هُنَّ وَلَا يَمْلَأُ فِي هُنَّ ۚ فَمَن دَخَلَ فَهُذَانِ شَعْرَتَانِ يَوْمَئِذٍ ۚ فَلَا يُصْغَرُ فِي هُنَّ وَفِي هُنَّ وَلَا يَمْلَأُ فِي هُنَّ وَلَا يَمْلَأُ فِي هُنَّ ۚ

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا نَالُوا لَوِ اسْمَعُ الْبُحَارِ الْأُولَىٰ أَن يَرْسِلُوا فُلًا مِثْلَهُ بِمَا نَالُوا لَوِ اسْمَعُ الْبُحَارِ الْأُولَىٰ أَن يَرْسِلُوا فُلًا مِثْلَهُ بِمَا نَالُوا

بألامامة السطان ثم القاضى ثم امام الخ

بأمر الله تعالى وهدى به نوره
بأمر الله تعالى وهدى به نوره

والى بيت من كره او لينا در عصمت و محبت است اذن كرون به قاريس اگر از در خانه
والى زده كچه به عصمت و محبت است اذن كرون به قاريس اگر از در خانه

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و
و من لم يصل عليه فانه من شاة ولا يصل عليه غيره بعد و

[illegible]

والله ما من امامه صرح ان لم يكن في بجانبه

بجميع استاذنا

بما كبر له امامه عليه السلام

كتاب الزكاة لا يجب الا على مملوك مسلم

ما لك مملوكا تاما لنصاب تام وهو اما بالنسبة

مالكه ملك تام نصاب له

او السوم او نبيه التجارة مع الحول فاضل عن

حاجته الاصلية وعن دين مطالب موعود

فلا تجب على مكاتب ولا بعد الوصول لا يام

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

كان ضارا مكفوقا ونحوه

کالاول فی زادہ فی کل سنت وادبعین الی خمسین

مجلس دور و بنی پس ز یان در کمرش پاره شد و کین او خلوینیت تو بنی سو

حقه و فی تلتین یقرا یتبع او یتبعه و فی اربعین

حقا و به در شد عوا یا نو کیش منی و کلے دست یا منی ده او به شلو پیش تو یا نو کیش

مستن او قسسته و فيما زاد بحب الى سين كم
گوساله دو ساله نر يا ماده است و در آن نر که زاده شود واجب شود زکوة يا شصت يس

سنی یا سنی دوکانے دے اور یہ معجزہ زیاتر ہے واجب دے وکرة تر قیلتو بس

در هر سنی گوشت را یکساله است و در هر چهل یک مسند است و در

پھر دیر شو کہیں سخی رکھنے دیے اوپر سے خلو بیت کوئیں مسترد دے اونہ

از بعضی حیات و بعضی نباتات و حیوانات و بعضی از اجزای آنها

خطیست که در آنجا نوشته شده است که این کتاب در سال ۱۰۰۰ هجری قمری در شهر...

و عشرين سادات وى ماسين و واحد ملت
دو گوسپند دور دو سوار كي رسته

یو ویشتو کین دوه بڑے دیے اوپر پود پاسز دودہ منو لین دتاری

سیدیه و بی از عیال و اربع همی کل ساله و
بگویند اند در چهارده بار براند پس ظاهر شد یکدیگر است

دیس: اوپہ خلوی سو و کیں خلود بنیے دیے ہیں یہ ہر سال کیں بڑہ دہ اور

في كل درس من الآلات والمختلطة ديما

۱۰۸

التي هي في

وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَفَتُفَوِّدُكُمْ عَلَيْهِمْ وَأَعْيُنُهُمْ تَابِعَةُ الَّذِينَ أُفْوِدَ عَلَيْهِمْ أَمْ لَهُمْ سُلْطَانٌ بَيْنَ يَدَيْهِمْ أَمْ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِم مِّنْ قَبْلِ هَٰذَا فَكَفَىٰ لَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْعَذَابُ أَلِيمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶

والمعروف بالشفقة لا يتصور في غير هذه المصروفات...
 فيكون ما لم يترك من المال...
 فيكون ما لم يترك من المال...
 فيكون ما لم يترك من المال...

والمعروف بالشفقة لا يتصور في غير هذه المصروفات...
 فيكون ما لم يترك من المال...
 فيكون ما لم يترك من المال...
 فيكون ما لم يترك من المال...

وربع عشر قيمتها نصابا ولا تحت الا في السائمة
 وحيث لم يترك من المال...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

اي المكتفية بالرجل في اكثر الحول ولا في الصغار
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

الا تبعا للكبار ولا فيما يعمل والواجب الوسيط
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

فان لم يوجد ياخذ العامل الا في مع الفضل
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

او اعله ويرد الفضل ونصاب الذهب عشرين
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

مثقلا والفضة مائتا درهم كل عشرة سبعة مثقال
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

مجموعا او تراحت ربع العشر وفي كل خمسين زاد
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

على النصاب بحسابه ويعتبر الغالب وان غلب
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

برنصاب واجب بوزن ذكوة بحساب او بوزن مثقال
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

برنصاب واجب بوزن ذكوة بحساب او بوزن مثقال
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

برنصاب واجب بوزن ذكوة بحساب او بوزن مثقال
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

برنصاب واجب بوزن ذكوة بحساب او بوزن مثقال
 لا في الصغار...
 او نحو ذلك من غير ان يترك من المال...

[illegible][illegible]

مسئله ان كان يعضا ولم يأخذ منه ان لم يأخذها
 تأخذ او اگر پیش از این بگیرد از این اهل الذمه و اگر حریف اگر بگیرد حریفان
 به مثل دفعه که بود چه آنچه آید و بفرستد مگر این که آنچه را که در آن
 ضا و عشر شمر نمی آید لا خنزیره ولا اماته و عشر
 از سه دان و عشر گرفته شود از شراب بنده از خرک او و از امانت و عشر گرفته شود
 که دو سالها نماند و عشر را آنچه را که در آن بود و در آن امانت
 الحرفی ثانیاً قبل الحول جائیاً من دارة و خمس
 از حرفی و دوازده پیش از گذشتن سال که آینه به از او فرو برد و پنج حصه گرفته شود
 که حرفی نبرد و دوازده و در وی که کال چه آید و که در آن خیل از آن خمس دیه
 معدن ذهب و نقره و جعدی ارض حراج او
 از معدن در سرخ و مانند او که باید در زمین حراجی
 که معدن در سر و زو او به مثل دفعه چه بیاموی به مرکز حراجی
 عشر و باقیه للواحد ان لم تملك الارض و
 عشری و باقی الخمس اجرا بانه هت اگر در ملک کسی نباشد زمین و
 عشری کس او باقی که عشره موند و یکی که ده هر کله چند و در چهار ملک نکر او
 الا فلما لکها و لا شیء فتنه ان وجدته فی دارة
 در ملک دیگر پیش از آنکه با ملک راست و با حق نیست در آن اگر یافته بود در خانه خود
 او که در ملک کسی باقی در ملک ده او یافته به هفت کسب به مری و دو کسب
 و فی ارضه روايتان و لا فی اوله و عشر و غیره
 در زمین خود در روایت اند و نیست چیزی در او و در او و در غیر و در
 او به مرکز خیل دوه و باقی در ده او هفت نشت به هفت کسب او به عنوان او و در
 و جعدی جبل و کنزیه سیه الاسلام
 که یافته شود در کوه و غزاة که در او نشانی اسلام باشد
 چه بیاموی به هفت کسب او خزانچه به کسب تحبیه اسلام و سه

مسئله ان كان يعضا ولم يأخذ منه ان لم يأخذها
 تأخذ او اگر پیش از این بگیرد از این اهل الذمه و اگر حریف اگر بگیرد حریفان
 به مثل دفعه که بود چه آنچه آید و بفرستد مگر این که آنچه را که در آن
 ضا و عشر شمر نمی آید لا خنزیره ولا اماته و عشر
 از سه دان و عشر گرفته شود از شراب بنده از خرک او و از امانت و عشر گرفته شود
 که دو سالها نماند و عشر را آنچه را که در آن بود و در آن امانت
 الحرفی ثانیاً قبل الحول جائیاً من دارة و خمس
 از حرفی و دوازده پیش از گذشتن سال که آینه به از او فرو برد و پنج حصه گرفته شود
 که حرفی نبرد و دوازده و در وی که کال چه آید و که در آن خیل از آن خمس دیه
 معدن ذهب و نقره و جعدی ارض حراج او
 از معدن در سرخ و مانند او که باید در زمین حراجی
 که معدن در سر و زو او به مثل دفعه چه بیاموی به مرکز حراجی
 عشر و باقیه للواحد ان لم تملك الارض و
 عشری و باقی الخمس اجرا بانه هت اگر در ملک کسی نباشد زمین و
 عشری کس او باقی که عشره موند و یکی که ده هر کله چند و در چهار ملک نکر او
 الا فلما لکها و لا شیء فتنه ان وجدته فی دارة
 در ملک دیگر پیش از آنکه با ملک راست و با حق نیست در آن اگر یافته بود در خانه خود
 او که در ملک کسی باقی در ملک ده او یافته به هفت کسب به مری و دو کسب
 و فی ارضه روايتان و لا فی اوله و عشر و غیره
 در زمین خود در روایت اند و نیست چیزی در او و در او و در غیر و در
 او به مرکز خیل دوه و باقی در ده او هفت نشت به هفت کسب او به عنوان او و در
 و جعدی جبل و کنزیه سیه الاسلام
 که یافته شود در کوه و غزاة که در او نشانی اسلام باشد
 چه بیاموی به هفت کسب او خزانچه به کسب تحبیه اسلام و سه

مسئله ان كان يعضا ولم يأخذ منه ان لم يأخذها
 تأخذ او اگر پیش از این بگیرد از این اهل الذمه و اگر حریف اگر بگیرد حریفان
 به مثل دفعه که بود چه آنچه آید و بفرستد مگر این که آنچه را که در آن
 ضا و عشر شمر نمی آید لا خنزیره ولا اماته و عشر
 از سه دان و عشر گرفته شود از شراب بنده از خرک او و از امانت و عشر گرفته شود
 که دو سالها نماند و عشر را آنچه را که در آن بود و در آن امانت
 الحرفی ثانیاً قبل الحول جائیاً من دارة و خمس
 از حرفی و دوازده پیش از گذشتن سال که آینه به از او فرو برد و پنج حصه گرفته شود
 که حرفی نبرد و دوازده و در وی که کال چه آید و که در آن خیل از آن خمس دیه
 معدن ذهب و نقره و جعدی ارض حراج او
 از معدن در سرخ و مانند او که باید در زمین حراجی
 که معدن در سر و زو او به مثل دفعه چه بیاموی به مرکز حراجی
 عشر و باقیه للواحد ان لم تملك الارض و
 عشری و باقی الخمس اجرا بانه هت اگر در ملک کسی نباشد زمین و
 عشری کس او باقی که عشره موند و یکی که ده هر کله چند و در چهار ملک نکر او
 الا فلما لکها و لا شیء فتنه ان وجدته فی دارة
 در ملک دیگر پیش از آنکه با ملک راست و با حق نیست در آن اگر یافته بود در خانه خود
 او که در ملک کسی باقی در ملک ده او یافته به هفت کسب به مری و دو کسب
 و فی ارضه روايتان و لا فی اوله و عشر و غیره
 در زمین خود در روایت اند و نیست چیزی در او و در او و در غیر و در
 او به مرکز خیل دوه و باقی در ده او هفت نشت به هفت کسب او به عنوان او و در
 و جعدی جبل و کنزیه سیه الاسلام
 که یافته شود در کوه و غزاة که در او نشانی اسلام باشد
 چه بیاموی به هفت کسب او خزانچه به کسب تحبیه اسلام و سه

وکرمه و الاصل فیہ قولہ
 الزکوۃ و الاصل فیہ قولہ
 غیر والکرمۃ و الاصل فیہ قولہ
 و فی سبیل اللہ و فی سبیل اللہ
 افسانہ و قد مضی علیہما
 ابن شیبہ فی مصنفہ عن عاصم
 زاکا مات الثور فکثر مالہ
 و کرمه و الاصل فیہ قولہ
 غیر والکرمۃ و الاصل فیہ قولہ
 و فی سبیل اللہ و فی سبیل اللہ
 افسانہ و قد مضی علیہما
 ابن شیبہ فی مصنفہ عن عاصم
 زاکا مات الثور فکثر مالہ

وکرمه و الاصل فیہ قولہ
 الزکوۃ و الاصل فیہ قولہ
 غیر والکرمۃ و الاصل فیہ قولہ
 و فی سبیل اللہ و فی سبیل اللہ
 افسانہ و قد مضی علیہما
 ابن شیبہ فی مصنفہ عن عاصم
 زاکا مات الثور فکثر مالہ
 و کرمه و الاصل فیہ قولہ
 غیر والکرمۃ و الاصل فیہ قولہ
 و فی سبیل اللہ و فی سبیل اللہ
 افسانہ و قد مضی علیہما
 ابن شیبہ فی مصنفہ عن عاصم
 زاکا مات الثور فکثر مالہ

الخراج فصل مصرف الزکوۃ الفقیر ای من له

خراج این فصل است مصرف کو نیز و زکوۃ یوفیر دے یعنی چاہدہ وی حال

دون النصائب و المسکین ای من کاشی له و

لم از نصائب و دیگر مسکین است یعنی کسی کہ چرے باشد او را و

عامل الصدقة فیعطی بقدر کرمه و الکاتب

عامل صدقہ بہت پس بہر زکوۃ باو بقدر عمل او و چهارم کاتب است

فیعان فی فک زکوة و صدقون لا یملک نصابا

پس مدکرہ شود در خلاصی کردن او و قرضہ است کہ مالک نباشد نصائب

فاضلا عن دین و فی سبیل اللہ ای عنقطع

کہ فاضل باشد از قرض او و در راہ خدائی یعنی غازیان

الغنائم عند الی یوسف و منقطع الحاکم عند منکر

پر نورد و امام یوسف دم او حاجیان دے یہ نورد و امام محمد دم

و ابن السبیل ای من له مال لا مصرف فیہ عرفی

و سائران اند یعنی کسی کہ مال باشد و او نباشد پس وادہ شود زکوۃ

الی الکمل و البعض تملک الی من بلہما

بہ ہمہ یا بہ بعض بطریق ملک گردانیدن وادہ شود و کسی کہ در میان

صدقة العاقبة لعم مصارک الایام و التعلیم و عداوت

و سائران اند یعنی کسی کہ مال باشد و او نباشد پس وادہ شود زکوۃ

و سائران اند یعنی کسی کہ مال باشد و او نباشد پس وادہ شود زکوۃ

و سائران اند یعنی کسی کہ مال باشد و او نباشد پس وادہ شود زکوۃ

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

عدل ولو قفا أو فرقة للضوم مع غنيم وشروط مع غنيم

عادل اگر تمام باشد باذن یک نفر برای روزی یا بر و شرط است یا بر
ساول اگر کفری وی یا شیعه وی یا زندقه وی باشد و در جنگ او شریک نباشد و در جنگ

لفظ نصاب الشهادة و لفظها والعذلة لا الدعوى

برای دعوی نصاب شهادت و لفظ شهادت و عدالت شرط نیست در شهادت
وعدلی که نصاب و شهادت و لفظ شهادت او عدلی است که شرط بر او نباشد

ولا عليم جمع غنيم فيها وبعد صوم ثلثين بقول

وغير از ابر جمع غنيم شرط است در هر دو بعد از روزی و در ثلثین روز بقول
اولی که در جنگ جمع غنيم شرط است در هر دو بعد از روزی و در ثلثین روز بقول

عدلين حل الفطر ويقول عدل ولا لا محلي كالفطر

وعدلان رواست عدل کردن و بقول یک عادل رواست و عدلی که رواست
در عدل کردن و بقول یک عادل رواست و عدلی که رواست

فصل من جامع او جومع في أحد التبيلين او

این فصل است که جامع کرد یا جومع کرد او در یک از دوراه یا
فصل در جامع کردن و کفر که بعد از او در دو دوراه یا

شرب غذا أو دواء أو غير قضى وكفر كالمظاهرة

نوشیدن غذا یا دارو کردن یا غیر قضای و کفر کالمظاهرة
نوشیدن غذا یا دارو کردن یا غیر قضای و کفر کالمظاهرة

وهي بافساد اداء رمضان لا غير وقضى فقط ان

وکه بافساد اداء رمضان است نه در دیگر روز و قضای فقط آن
وکه بافساد اداء رمضان است نه در دیگر روز و قضای فقط آن

افطر خطاء او مكرها او بظن انه كليل او وصل ذوا

افطر کرد بخطای یا مکرها یا بظن اینکه کلیل یا وصل ذوا
افطر کرد بخطای یا مکرها یا بظن اینکه کلیل یا وصل ذوا

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَتَوَعَّدُوا لِيَوْمِهِمْ الَّذِي لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

الى جوفه اود ما غه من غير المسام او اقبله حجة

بک کینه در دوزخه دار پایه مانع و هفت بی و لاف و سور و نه پای پادشاهی تیره کینه

او ثقباء ملاء الفم لا ان غلب او افطر ناسيا

پانی کر دے پری دمن مضامین اگر علیہ کر دہ راوی یا افتخار کر دہ راوی
پانی کر دے پری دمن مضامین اگر علیہ کر دہ راوی یا افتخار کر دہ راوی

اَوَاحْتَلَمَ اَوْ نَظَرَ فَانْزِلْ اَوْ دَخَلَ غِيبًا اَوْ دَخَلَ

یا ختم شد یا بعد از پس از ازال شد یا داخل شد عمار یا دود
یا ختم شد یا نفوذ کرد پس از ازال شد یا داخل شده و دره یا کوئی

اوڏياڪ مٽيءَ و لوو طي بهيمه اوميت اوئي

یا مریه خلق در هفتاد و یکم و کرد چار باق سره یا لاله مری یاد علی و کرده به

غفر فرجہ او قبل او پس ان انزل قضا والا

غیر یہ فرج کہیں یا پوسہ فی و کوہہ یا لاس و کوہہ کہ انزال شدہ فضا و دا و کوہہ

فلا ولا يفسد باكل ما بين اسنانه اقل من

پس نیست قضا و فاسد نیست و بخوردن کجی که مابین دندان او بود کمتر باشد از له
پس نیست قضا و فاسد نیست و به خوردن دهخه خازیه مابین نه غایت و قوی و جوده

الحجامة ألا إذا أخرجه من فيه ثم اكل ولا

چندری وی مگر دایم با هر دو بانسی له غولی نه پس وه فی خورد له او نه

بما كل من يمتد مضيقا وعودا التي عيضا ان كثر

مگوید که خایده شده و عود کردن فاسد میکند روزی اگر بسیار بود

عن هذا
منها
صورة
مافي هذا
لقد انا
مفتوح
ليجود
صديروا
مضائق
ولو اشته
رجد

هم بين الحنفية والاشياع

الحقنة الالمانية

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

فی طقم

۱/۲

واما في يوم النفل بالشرع الا في الايام
 يكون من الايام التي فيها لا تقام صلاة
 في يوم النفل بالشرع الا في الايام
 يكون من الايام التي فيها لا تقام صلاة

واما في يوم النفل بالشرع الا في الايام
 يكون من الايام التي فيها لا تقام صلاة
 في يوم النفل بالشرع الا في الايام
 يكون من الايام التي فيها لا تقام صلاة

والا فبقدرهما وشرط الا بصاء ونقد من
 دار كزنده بنود ليس بقدر رحمت وادامت فيه بدو وشرور كرهه شه است بر كذا وفسر به است كذا
 واما في يوم النفل بالشرع الا في الايام
 يكون من الايام التي فيها لا تقام صلاة

الثالث وفدية كل صلوٰة كصوم يوم وعيادة غيره
 كصوم يوم واحد في يومه
 في يومه واحد في يومه

لا تجزؤه ويلزم النفل بالشرع الا في الايام
 رواه المشهور او رواه المشهور ونقله المشهور
 رواه المشهور او رواه المشهور

المنية اي يوم الفطر والاصح وثلاثة بعد وجبه
 نسخ اندر يومه
 نسخ اندر يومه

وجبه النذر فيها لكن فطر وقضى وان صام
 نذر يومه
 نذر يومه

ولا فطر بعذر مضائق ثم تقضي ويملك يقية
 فطر يومه
 فطر يومه

مسافر قدم وجاهل طهرت وصبي بلغ وكافر
 مسافر كذا
 مسافر كذا

اسلم ولا يقضي هذان وقيم مقامي
 اسلام كذا
 اسلام كذا

نذر صوم فطر هذان
 نذر صوم فطر هذان

واما في يوم النفل بالشرع الا في الايام
 يكون من الايام التي فيها لا تقام صلاة

[illegible]

افطر لا كفارة وجنون كل الشر مستقط لا البعض

الحوم الجوفاء شرط الحاد من أبي عبد الله عليه السلام قال قلت
لنبي الله صلى الله عليه وآله وسلم ما أشبه الحوم فقال
الحمى من الأذن مستحب

فصل الاعتكاف سنة مؤكدة وهو

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم
البركة والرحمة
والهدى والنعيم
والعزة والكرام
والجود والسخاء
والعفو والصفح
والغنى والفاخر
والعز والبرهان
والجود والسخاء
والعفو والصفح
والغنى والفاخر
والعز والبرهان

حائماً في مسجد جماعة بنيت وقلد يوم فيقصر

والا يباشرها الا بعد ان يفتشها
والا يباشرها الا بعد ان يفتشها

سید ویرال
ابن ابی طالب

من قطع فيه ولا يخرج من الاطراف

فمن قال لا اله الا الله فليكن له اجره

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنُ مَرْثَدٍ
خَرَّ عَلَى رَاكِبِهِ فَاتَحَدَّى

وَلْيَحْذَرُوا إِلَى الْوَالِدِ وَمَنْ يَحْذَرُ فَإِنَّهُ يَحْذَرُ إِلَى اللَّهِ وَالْأَسْرَارُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

سید جامعہ فی فیرا المد
الاسکان رسول اللہ صلی علیہ وسلم

السجدة بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
موسمًا من مواسم العباد
موسمًا من مواسم العباد
موسمًا من مواسم العباد

ਤੇ ਸਾਜੀ ਨੂੰ ਸਾਜੀ ਘੋੜਾ ਸਾਜੀ ਸਾਜੀ ਸਾਜੀ

[illegible]

بیلته ما و صفة النهار خاصة كتاب

فرض علیٰ ہر مسلم مکلف صحیح بصریہ

وَأَمَّا رَحِلَةُ فَتُحْلَا عِمَالًا لَيْلَهُ مِنْهُ وَعَنْ

عَبْدُ اللَّهِ إِلَى حِينَ عُدَّةٍ مِنْ أَمْرِ الطَّرِيقِ وَالزَّوْجِ

او الحكم للمرأة ان كان بينها وبين مكة مسيرة

سفر فی العمی کہ مرۃ علی القبر ولو احریم صبی

فیلغ او عبد قعق قضي لم یؤد فرضه ولو جلد

[illegible]

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ أَجْرٌ كَثِيرٌ

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

[illegible][illegible]

۱۲۴۱

100

الحمد لله رب العالمين | قوله السعید یعنی در عین حال که بر ما دوزخیان صفادروئی کے

لَا تَأْكُلْ

الصبي أحرامه للفرض حكا المبتدئ وفرضه

اول احرام خود برائے فرض صحیح ہو کر اور کلمہ تحریر کے بعد سلام و فرض
و اگر احرام غفلت یا بیداری میں صحیح ہو کر کلمہ تحریر کے بعد سلام و فرض دہ
الاحرام والوقوف بقراءۃ وطواف زیارت واجبہ

وقف جمع و التبع بين الصفا والمروة في يوم الجمعة

استادان بزرگوار است و سعی کردن در بیان صفات و مودت و زین سنگر و ...
در میان بدختره که او میگوید که به ما این دو صفا آورد و او پیشکش جماعت
و افاضی ...

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْنَا فِي هَذِهِ السُّورَةِ آيَاتٍ وَمَعَهَا حُكْمٌ

وَمِنْ مَن لَّمْ يَرْجِ الْآخِرَ لَكِنَّهُ هُوَ الْبَاقِي

ووفوف الصدرى والاخفى والحقى وغيرها

سنتوں و آداب و اشیاء شریعہ شوال و ذو القعدہ
سنتوں و آداب و اشیاء شریعہ شوال و ذو القعدہ
سنتوں و آداب و اشیاء شریعہ شوال و ذو القعدہ

وَعَشْرَى الْحِجَةِ وَكَرِهَ إِحْرَامُ قَبْلِهَا وَالْعُمْرَةُ سِتَّةَ
رُجُلٍ وَزَادَ ذَلِكَ سِتَّةَ رُجُلٍ إِذَا كَانَ حَاجِي يَتِيْنِ أَزِيمَ مَالِهِ وَعَمْرُهُ سِتَّةَ

و زود الی شریعت
فکر و دانش
الوجوب فوری
تعمیلین التمام
مشتات اولی
لعل برادره کی
نایاب ایدام الدوم
اطوار السبع
اراد اب والحب
خداوند متعال

عليها على ان لا يخلو من حقيقة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

[illegible][illegible]

[illegible]

ملک خود والمسیح (طیب اور نیک جنی غلام) کے گڑا جو رنگا سوا اور خوشنویسی ۲۴

[illegible]

ثم التاسعة من فوات ثم تعادى عشرين مينا وخيرج +
اي تم اخذت عشرين مينا واليوم التاسعة من امو

عده الی البریه الی صنا و صلت الی جوسه هر چه صحت
 به صبح روز هشتم بر طرف صنا و بماند در آنجا تا صبح روز نهم پس برود از صنا

إلى عرفات ويكفيها موقف الأوطى عن مكة وإنا انما نعتدي

بطرف عرفات و بمسیر عرفات جائے ولادت است بر میان عرب کہ ہوا دیت بہرہا کہ در اول
پہ پہا د عرفات اذ قولا عرفات بخاری و متوفی و مگر میان عرب کہ ہوا دیت بہرہا کہ در اول

اقتاب خطبه خواند امام دانشه غلبه جمع و جمع کند بیان ناز پیشین و

التصريح بأذان وإقامة من وشرط الجماعة والأحرار

نماز دیگر یکا آذان و بعد از آن است و در وقت نماز و در وقت جماعت و در وقت
نماز دیگر یکا آذان و بعد از آن است و در وقت نماز و در وقت جماعت و در وقت

فان كان ذلك فليكن
منهم من يبيع الميراث
التي هي امانة الله
والنبي صلى الله عليه
وسلم فانما هو بيع
الميتة لا بيع الميراث

فمنها فلاح من العصر لفاقد احد هاتين ذهب الى

درد و پس نیست روا که از دیگر ران که گفته یکی ازین پس برود به طرف
و وارد کنی پس بندر عماران نازدنگ پاده و میرد که بوله و بند پس لا و در شیبی پیش

الموقف بقصر الحسين وكنى حضور ساعة من زوال

موقوفه سوره که بمسجد چاه سنگین و سه کافیه در دهه و خوف پیش حضور به یوساعت از زمان

من رسله

فَمَا لَصَاحِبِهِ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَاتٍ كَآيَاتِ الْمُرْسَلِينَ

من الله تعالى
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
موسى عليه السلام

Arbeitszeit: 20 Minuten

[illegible][illegible]

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

[illegible]

عُرْقَةُ وَخُجْرُومُ الْخُجْرُومُ أَوْ مَعْنَى عَلَيْهِ وَاهْلُ عَهْدِهِ

روز عرفه و صبح روز کربلا می باشد خفته ای بوشی می شد بر او ویل کرده باشد از او
در سجده ای اوصاف در ذکر اگر که او دیده یا به چشم نهیده این است که گفته اند که

مرفقا و جعل الفاعل واذا غرت اتي فزده ليقو

برای او میخواست که از او غم دست بردارد که کرب سواد ارباب بیاید و در آن وقت

کلیہ موقف الاوادى محيى ربيع العباس بن بى و
محرر داف عالم اسلام دن کم وادى محسوسه کذا در لاسلام وفلسفه و دولت

فوله من له لغتها و من يداو و مكر و اوى خمس او اوى كذا و ما جئناهم او ما سقوا من غير

العشاء بآداب ان واقامه و ان ادنى
فاز خفتن بیک آزار و بیک اقامت و اگر ادا کرده بود باز شام را
آعاد کند

ما جھوٹا کبھی یہ ہوا ازان اوپر یوں امت اور کہ اد اگر ہے وہ تابناک اعداد یہ کہ

فانكسر برآمدہ بشکریہ میں گزردہ غار صبح دربار کی میں بایستہ درخاکند

ترغفہ چرعبانہ و خیل پس اور گڈ اسے ٹوٹے دھبہ پرتیارہ کنیں پس او دھبہ پرتیارہ کنیں

[illegible]

وَمِنْهُمْ مَن يَخُصُّ يَوْمَ ذَلِكَ بَعْضُ فِئَةٍ عَلَى بَعْضٍ لَّا يَشْعُرُونَ

وہ قیصر دوستانہ دوستی سے ہمراہ ہوا اور اس نے اسے اپنے ساتھ لے کر واپس آکر اپنے دربار میں مقیم کیا۔

ہر ایک عدد پر اپنی وارفتگی یہ مٹاواور وہی جز غصہ نہ میانند وادے

سبب احد فاولی لوی قطع لبیه با و هاءم ح

اور حکم یہ تھا کہ قواویہ ہر حال تکلیف والی اوقاف و کتب خانہ پر در و بیخند

[illegible][illegible][illegible]

مَعْنَاهُ

الانجيل

قوله ثم من بعد ذلك

منه قال عا و ايتا
فان الصلوة امامه
فان الصلوة امامه

وَمَا لَكُمْ لِمَا كُفِّرَتْ عَنْكُمْ فِي مَوَاطِنَ الْأَعْيَادِ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَعْطَيْنَا إِيَّاهُمْ ظُهُورَنَا فَجُذِبُوا إِلَيْهِمْ إِلَى الْفُتُورِ

سَيَقَامُ اللَّهُ بِكَ
وَمَنْ مَعَكَ

بسم الله الرحمن الرحيم

لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ مَا فِي الْقُبُورِ

۵۰

مجلسه

أعظم إحياءه
أجمع كل مصداق
للفي المشعرك

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

ان تكتب اليه
فصلك في العلم
ووصد قلمك
في سرفوتك فليكن
منك الشجرة
في

شہزادہ جلال الدین

حدیثی و روای
الشع
الکلی
مجلس
مجلس
مجلس

فصل في نظم
مختصر على
الخطبة

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من أحب الله أحب الله وأهله وأرضه وأهله وأرضه وأهله وأرضه

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
الذي هو الكتاب العظيم

الكلية الشرعية
عمادة رعايا الجالية
كلية ردف الطلبة
الكلية ودف

[illegible]

احت و ليست بتفرد قبل طلوع الفجر الرابع واذا انصرف

المكتبة العامة

بفرقه که فرود آید به محض پس خوف بکند بر آنکه زحمت یافتن و گشتن
شکر و توبه و آگوشی بر محض پس طوایر و کوفت باز در دهفتا آن کرد و تبه

بلازم وسعتی تم شرب من زمرم وقبل الحنة

ووضع وجهه و صدره على المنبر ثم قسدت

و سپید روی خود و سپید خود را پر است
و گزندی در غنیمت او نیست غلبه بر در شاه او
و چون بزرگوار او را از او می بیند که
و چون بزرگوار او را از او می بیند که

الاستار و دعی محمد اویسی و ترجیع القهر

مخلاف و کینه او را عادی و کینه کو شش سره او او را کینه بر شش

که بیرون آید و از مسجد و زن برینده کند

لے وچ ہا ولوسد لت شیاء علیہ مخافہ

[illegible]

لا نبي جئنا ولا سمع بين الميتين ولا خلق بل
لا نبي جئنا ولا سمع بين الميتين ولا خلق بل

و تجسید و پدید آمدن اول او در کرم میسر پرستین و اخگر بنو کنین او خلق و زندگوش بلکنه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
وعلهم
الجنة

وَقَالَ بَيْنَ الْأُكُلَيْنِ وَسُورَةٌ

الانتموذا
استلهموا
وعدوا
قال هكذا
يقول
يحيى بن
نصر بن
الوحي
قال
الانتموذا
استلهموا
وعدوا
قال هكذا
يقول
يحيى بن
نصر بن
الوحي
قال

[illegible]

Figure 1. Schematic representation of the experimental design. The subjects were divided into two groups: the control group (CG) and the experimental group (EG). The CG was divided into two subgroups: the control group (CG) and the control group (CG). The EG was divided into two subgroups: the experimental group (EG) and the experimental group (EG). The subjects were divided into two groups: the control group (CG) and the experimental group (EG). The CG was divided into two subgroups: the control group (CG) and the control group (CG). The EG was divided into two subgroups: the experimental group (EG) and the experimental group (EG).

بَلْ تَقْصِرْ وَتُدْبِرْ لِحِطَّتِكَ ۖ وَأَلْزِمِ الْغُرَبَاءَ فَتُؤْتُوا مِنْهُمْ دُحْرًا ۚ وَلِاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ لَا تَمْنَعُوا أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ سُبُلًا ۚ وَأَلْزِمُوا أَزْوَاجَهُمْ ۖ بِمَآلِهِمْ ۖ إِذَا تَزَاوَرَّوْا ۚ وَلَا تَحْسَبُوا نِعْمَتِي كَثِيرًا ۚ وَرَبِّيَ عَلِيمُ الْمُظْهِرِينَ ۚ

[illegible]

بشرط مطلق و قرآن این است که احرام کند بجز او بجز از میقات
چنانچه در مطلق و قرآن از او میگوید که احرام کند بجز او بجز از میقات

یوسف و زلیخا

و طاف بالبحر و السواحل يومئذ في الثالث الا
وطاؤكته برأى عماراً يفتكر من جملاني كنه درسه اول
او طاف به في كل سحره اوده كره شيد فملاوني دي كو كه پدريه زوي بنوس

والمستقر بمرکز کما مشر و ذبح للقران بعد اس یوم

النور وان شجرة سام ثلاثة ايام اخرها في سبعه
واكثر فاجرت من الزمان روزه وارسته روز که آخر آن روزه عرف بود و سبته

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

توکل علیہ

۹۳

ويفصل
على افعال
والفعل بعد
ع

[illegible]

بعد چہ این شاء فان فانت التلتین

پس از آنکه او برآمد که حاجت پس از آنکه

والتمتع افضل من الافراد وهو ان يحرم بمهر من

آؤتم بئتر دعاله افزاده اوتم دادے چدا اعام دوتوسه بدعمره له

المعاني في تفسيره ونحوه

مِنْهَا تَبَرُّهُمَا بِمَا كُنَّا فِيهِ كُفْرًا وَكُفْرًا كَبِيرًا

تقریر کنند و قطع کنند انجیر را در اول طواف او پس اعرام کنند

[illegible][illegible][illegible]

بالحق والبر والتقوى وقوله افضا وحجكم الى ربكم

برج آوند هشتم و پیش از ترویج چیز است و حج کنندند سفر و دل حج کنند

ان عجیب صانع کائنات و احد و مستوف الھد

و اگر عاجز شود و زده دارد یا متذخران پس اگر احرام کرد بفرستادن هدیه

انکه عاقله بشود و در و ساقی میفتد تران پس که اهرام و در و پیداسی

و اما در اینست که از سزاواردها بعد از آن احرام بکشد: جمعی میگویند که گشت و مردگی

اودا بھترے سے متعلقہ خان غیل پس اعرام و وکھنے یہ سچ لکھ چہ پیر سدا

الله صلى الله عليه وسلم

من الاماكن التي يمكن ان تكون فيها

وَلَا تَقْدِرُونَ عَلَيْهِ شَيْءٌ مِّنْ شَيْءٍ مَّا يَشَاءُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

لا يخلو من
المعاني
والله اعلم
بما فيه

[illegible]

مفتوحہ سہ ماہیہ

نہیں

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

جنی
بین کی
صاحب
اور افغان
باجی
بہن نام
سے مشا

١١٩٢
 في غير ذلك
 في الدلالة
 في الفلك
 في الصيد
 في الموصلة
 في الجواهر
 في النفاق

१५३२

وَذَبْحَةُ بَلَدٍ كَالِةٍ مُحَرَّمَةٍ وَمَنْ دَخَلَ الْحَرَمَ

در حج کرده باشد او را بغیر از ولایت کردن حرم و بغیر از او کسیکه در حدود به حرام
او نرسد و عیضی که در ولایت و حرم او باشد و عیضی که در ولایت و حرم او باشد

بصدا ارسلا و مر بعد ان نفی والاخر کے کسے

[illegible]

الحرم صد الاصد امعة از الحرم ومن امر سید
مومرا ند که خود شکار را نه بخورد و آن شکار که با او باشد بر خلاف که اگر اجدد و دیگر کسی غذا نیست

عزم لایعزم شد شیکا و شپریز می بینا کار چه و هر کس چه احرام کی و کرد و او چا چه و

صبا الاحد ۸ جلد ۸ ص ۸۰ و ان قس بحر صید
 بشارت مرد و حال ای صافه ذک الحم ۱۱ شم فاس است و ان گشت عوم بشار

ہنگامہ اور وہ ملا کہ میرے قاضی دے اور کہ قتل کرو محمد بن سکاں د

عمر و فضل خرم و رحمت احمد علی بانه و مانه

علم پس مرید جزا اور رکعت کی آخستگی پہ قائل ہے اور جیسا کہ

دمر علی المرد فلعی القارن دمان الايجوانزلیقا

بودم به مقرب پس نه به قارن در ده به مگو نه ده عا و احب به عا و نر کول به قات

عبارت مروی بی جواب و حیدر است در حرمان واحد

د اچر غیر محرم وړگ اود ده خبر کړل ترې به دغه بېنکاره چرته نقل کړي پرې ووهو د ماو یو چلاند

اَوْ قَتَلَ صَيْدًا حَرَامًا لَانَ بِاعِ الْحَرَامِ صَيْدًا اَوْ
اِذَا كُنْتَ مِنْكُمْ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ حَامِلًا فُسُوقًا فَمَا تَحْمِلُ الْمَرْءُ

نه قتل و گروهبو بنکار دوه حلا لود اچره پلومر لو محصوره بنکار سر لور یسا

لأن كل ما

الحل

مجلس علماء الهند

[illegible]

شراء بطلان فلو دجعة حرمة ولو اكل عزم قيمته ما
خرجه شكرا باطل يست واذن خرد اورا حرام است و اگر خورد از او ضامن نیست تصدیک
اورا و اما قیاسی که در کوهه حرام است اگر او را بدو ضمانت می دهد باید

أكل اللحم لم يذبحه وولدت طبيه اخرجت

خود و دست خاکی نیست آن قوم که در خاک نمرود پستدا را بجز آورده آید پس بیرون کرد
خود را و دست خاکی شد چو لب ز روی که بر آید و ده صوفی پس بر آید و بیرون کرد

من خرم و مقامات عظمیٰ ہما وان ادبی جزاء ہاتم

له جو صمد اومره شود و از خاصه در بخت خود و از وركه او كه اداي كرده جزا پس

وليات لم يحز في فصل في الاصل ان

[illegible]

احضر المحرم بعدد وامر من بيت النبوة في يوم الجمعة

بند ششم در خصوص سبب و منافع یا بهر منافع استوی مطر به یک یوم اوتارون

[illegible]

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ لَهُ أَسْمَاءُ الْغَيْبِ لَا يَخْفَى عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۚ

حل ردائست و بنجی کردن چشم حلال مشهور و از دست برادر اکر سالی که خود را از دست برادر

حل لیسے تک دواؤں پر کول نہ کیا جائے کہ دراصل فی ذلک لہم یوم اور یومہ وہ ایک ہی

فهرست و از قرآن یک شیخ و دو نفر دست و پرگاه نه و شش شنبه زندان او

نمونه اور تیران یوچ او غمزدہ او هر کله چه ز ایل شد بند دهنی که

...التي كانت في ذلك الوقت ...

البرق الحضر والبرق الريف والبرق النظمي والبرق الاجتماعي والبرق الاقتصادي والبرق الثقافي والبرق السياسي والبرق الاجتماعي والبرق الاقتصادي والبرق الثقافي والبرق السياسي

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة وحكمة في كل شيء

[illegible]

ان امكنه امر الله الذي ولي توجته والا فله ان

اگر قدرت داشت او هر که فرزند بدید و هر که متوجه شد و اگر کسی بدست آورد که قدرت فی و ده پر موند که هدایت او هر چه متوجه شد او که در پس شش و ده

بجای و منعه عن زکونی الج بمكة احصاء و عن احدا

اگر کسی که در خود و منعه او از دور کسی که در هر کس است و از یک رکن

علا لیکر که نشان او منعه بود که دور کند و هر که در محصوره او دور کند

لاومن عجز فاعنه غيره حرم ويقع عنه ان دام عجزه

احصاء نیست و هر آن کس که عاجز است پس آن که از او دور است و در حق بشود از او دور

نزدک احصاء او هفتاد و یک که عجزه شش و ده و در یک جا رود او که همیشه عجزه و

تسوی الفکاد

الحيوة ونوي عنه ودمه ان احصاء سائر على الامر

تا مرگ و نیت از او کرد بود و دم احصاء بر امر کند و است

نزدک او نیت فی که عجزه او دم و احصاء بر امر کند که دیه

والقران والجدایة على الجاهل وضمن الفقهاء

و دم قران و جانی بر حاجی است و ضامن است

او دم و قران او جانی بر حاجی است و ضامن است که در حق

بجامع قبل و قریه و در یک جا رود او که

جماع کرد پیش از ایستادن بوفات و نیست پس از و اگر مرد در راه

جماع و کرد و در بنی عرفات او نشاند و بی پس دخی او که حشر به کار کبش

میتوان منزل امر به ثلث سابقی لامن حیث متا و لا یحضر

Handwritten marginal notes in Persian script, including the number 101 and various religious and legal commentary.

للهدى الأجلّ التفتحة واكل من هدى تطوع و

مردی را که در آن شهر است و بگوید از میان نفس او
هدیه‌ای که می‌کند و نگذارد و هیچی او را به خود پاره‌ها هدیه نماند

متعة وقرآن فقط وخصایوم الخ لا غیرهما و +

مسدود و قرائن دیگر و خاص کرده شده اند چنانچه مستند و قرائن برادر محمد و غیر از این دو در
متعلقه قرائن و قرائن که در حدیث آمده است و قرائن برادر محمد و غیر از این دو در

الكل بالحرم وتصدق بحلة وعظامه ولا يعطى احد

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا هذا كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَيْمَانِ ذُو الْأُنْثَىٰ هَذِهِ ۚ فَيَقْبِضُوا عَلَىٰ الْأُتْرَاقِ فَكَانَ صَرْفًا بَيْنَ عِزَّةٍ لِّدِينِ الْإِسْلَامِ وَدِينِ الْيَوْمِ ۚ وَأَمَّا الْبَخْرُ فَسُدَّ أَنَّ يَأْخُذَ بِالْبِغْيَةِ ۚ وَأَمَّا الْبَخْرُ فَسُدَّ أَنَّ يَأْخُذَ بِالْبِغْيَةِ ۚ وَأَمَّا الْبَخْرُ فَسُدَّ أَنَّ يَأْخُذَ بِالْبِغْيَةِ ۚ

خبر رسیده یارب الا مرقوم و لا عیلت و ما +
 فوج کشنده از دیه و نشود سوار بر اسب فرزند

نہ کہی نہ اویلو سو میرے مکر یا مراد حضرت الوند پو لوشی او صعدہ

عقب او عیب بها حسن کے واجب ابدان و

عقلاک شد با عینا که شد به فی بن عیب ایس به حد به واجب گیش بد - ذکر کفر و کفر

عجب مراعات اگر گواہی دادند یہ ایک نیا دن پیش از وقت آن

میں ہندو کہ کو اسی درگاہ پر درپید لود و روپنی لہ وخت ہد عی

پیش از آنکه بعد از نماز محاسن را بنمایانم

اول و کوچه شیخ پس از وقت نماز و کوزه چرخ می پلید لاریشی تو خور خواندند

وَأَمَّا الْبُيُوتُ فَكَانَتْ بِهَيْئَةٍ كَالْأَنْبُسِ يُصْطَفَى

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

الصفحة الأولى من كتاب

فَكَانَ مِنْ بَيْنِ رُفْعَةٍ وَبَيْنِ رُفْعَةٍ

بسم الله الرحمن الرحيم

عليه السلام

لقد كنت أظن أنني قد فهمت ما قاله

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم منبرا للعلماء والفقهاء

بالحرف فوف

فقد كان له في ذلك ما لا يحصى من الفوائد

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على عظمته وجلاله

عبدالله بن عبدالمطلب

فمنهم من يروى عنه انه قال اذا نزلت على احدكم صلاة فليصلي بها حتى ينزل عليه السلام

توضیح کے لیے فرمایا کہ جو کتب کے کتب خانوں میں موجود ہیں ان کو بھی لایا جائے گا۔

کتابخانه

لا عند الله ولا عند الناس ولا عندكم

عن سلكه في
الكسالة ان
الوقوف فاكما
أولك فاكما
أولك فاكما

توا وصرفهم
توا وصرفهم

الوقت

هذا المختصر في
فوائد العلم

الناس بالوقوف الناس اليوم والضياع والفرق

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا إِنَّهُ كَانَ كَلَمًا وَفُتًى

وینجی می آید کما الوشیدین فیما از احوال غیبی ممکن و

فرد کتاب آنکه اگر ما در این
من بیجا العبادت و غیره بیجا العبادت
لا یله الا لیس و عدم و الی غیره
من الخلیف للفرار من وجهه و غیره
الفرار من وجهه و غیره
فرد کتاب آنکه اگر ما در این
من بیجا العبادت و غیره بیجا العبادت
لا یله الا لیس و عدم و الی غیره
من الخلیف للفرار من وجهه و غیره
الفرار من وجهه و غیره

الفرد کتاب النکاح بنعقد بايجاب وقبول الفظ
لما فی فرض بنکاح کتاب ثابت در بیان احکام نکاح بنعقد بنعقد و الی غیره
لما فی فرض بنکاح کتاب ثابت در بیان احکام نکاح بنعقد بنعقد و الی غیره

ماض کز و جت و تزوجت او امر و ماض کز و جت و تزوجت
ماض کز و جت و تزوجت او امر و ماض کز و جت و تزوجت
ماض کز و جت و تزوجت او امر و ماض کز و جت و تزوجت

زوجت وان لم يعلما معناه وقولها داد و بدقت
زوجت یعنی نکاح داد و بدقت و الی غیره
زوجت یعنی نکاح داد و بدقت و الی غیره

بلا صیم بعد دای و بدقتی کبیم و شرأء لا
بلا صیم بعد دای و بدقتی کبیم و شرأء لا
بلا صیم بعد دای و بدقتی کبیم و شرأء لا

نکاح و تزوج و ما وضع لتلیک العین حاله و شرط
نکاح و تزوج و ما وضع لتلیک العین حاله و شرط
نکاح و تزوج و ما وضع لتلیک العین حاله و شرط

سماع کل منهما لفظ الاخر و حضور حین اوخر
سماع کل منهما لفظ الاخر و حضور حین اوخر
سماع کل منهما لفظ الاخر و حضور حین اوخر

ادرسین صحیح میگردد اس لفظ صحیح لغتی احوال می که در صحیحین
ادرسین صحیح میگردد اس لفظ صحیح لغتی احوال می که در صحیحین
ادرسین صحیح میگردد اس لفظ صحیح لغتی احوال می که در صحیحین

اصله البعيد وامرنا وجده وثبتها موطوعة ونزوجه

اصل او کو کہہ کر بود و آمد ران او و دختر زن درجا یکدیگر ملی کرده شده باشد وزن
اصل و دختر کو دے او خواہنہی و لورہ بنہی بہ شہد خالی چہ ملی کرے شہد و او چہ

اصَّله وَّبَرَّعه وَكَلَّهْ هَذِهِ رِضَاعًا وَفَرَعٌ مَزِيدٌ وَ

اصل خود و زان فرع خود و حرام اندک از جیت رضاع و حرام است فرع رتی زن اگر چه در حد
اصل غیله او فرع غیله او حرام در نوعی در جیت در رضاع او حرام و فرع او از فاکر شوی

ممسوسة وما يسته ومنظورة الى فرجها الداخل

1. What is the main purpose of the document?
 2. What are the key findings of the study?
 3. What are the implications of the findings?
 4. What are the limitations of the study?
 5. What are the conclusions of the study?

[illegible]

حرام کو کھانا
 نکاح الی
 کافر اور
 عورت نکاح
 رافہ کو
 زچوں کے
 اور کھانسی
 زچوں کے
 خدوہ کو
 صحنہ طحال
 اور کھانا
 کھانسی
 ج. ۲۰
 بنانی
 بنانی

المستقبل والموت في فصل في الأولياء نقد نكاح

متن: او نکاح خود موقوفه افسل و سه پسر بیان و اولیا و اسرار خود می نماید که خود

حرّة مكنته ولو من غير كفوء ولا ولي وله الاعتراض

اجیلے عاقبہ بالغے اگر کہہ کر غیر پھیل نہ کھینچے

هَبَاوَمُ فِي خَالِطَانِهِ بَلَا لَهْوًا وَلَا يَجُورُ وَلِيٌّ نَالُهُ

پدر غریب مثل اور پرانیت دے باطلید دے نکاح بیاد مساکو اوچر بند کوی ولی بد بکر کاچی

از جمله کوه‌های بلند و فراخ و خوشه‌گردن او و گریه کردن او و بغیر از آواز

و چون در این مقام است که از راه او می آید و از راه دیگر

ایم صوتیہ کتب خانہ کے لیے ایک نیا کتب خانہ بنایا گیا ہے۔ اس میں ایک سو سو کتب خانوں کی تعداد ہے۔ اس میں ایک سو سو کتب خانوں کی تعداد ہے۔ اس میں ایک سو سو کتب خانوں کی تعداد ہے۔

[illegible]

شمرط نام گرفتین شهر

لِيَأْتِيَهُمْ فِيهِمُ الْمَلَكُ الَّذِي فِي لَيْثِهِ الْمَقْتُلُ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ بُيُوتِهِمْ فِي أَزْمَحَةٍ

ولی تزدیک پس رضا یے اور پشیمانی است

فان اوعده جماعه كذا

کام و قسرو الخواجه و اخیراً و تقدیس از این بیست و سه سال که از کلام می گوید که قول الیه عند الحاجة الزوج هم
و یا بغير جامع و قول زن در هر دو یک و هم بیست و سه

روزنایا ہرے لہجاء اللہ چہ بکریہ وہ اقوال یعنی رد کر کے مردود پسند ہے

مصدق

ثُمَّ عِنْدَ ذَلِكَ نَزَلَ الْوَيْلُ

ما لي بغيرك يا علي

١٢٠

قوله لا يثبت على الميراث من شخص كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله

قوله لا يثبت على الميراث من شخص كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله

قوله لا يثبت على الميراث من شخص كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله

وبقيامهما على المجلس وشرط القضاء لنفسه من

قوله لا يثبت على الميراث من شخص كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله

حرية وتكليف واسلام في ولد مسلم ثم اثم ثم ذو

قوله لا يثبت على الميراث من شخص كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله

الرحم الاقرب فالاقرب ثم مؤولى المولات ثم قاضى في

قوله لا يثبت على الميراث من شخص كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله

منشورة ذلك والا بعد يزوج بغيبة الاقرب ماله

قوله لا يثبت على الميراث من شخص كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله

يتنظر الكفو الخاطب مختبره وعند البعض هذا السفر وتعتبر

قوله لا يثبت على الميراث من شخص كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله ولو اقره القوم من كونه من قبله

لکھنؤ میں مسلمانوں کی تعداد
 تقریباً ۱۵ لاکھ ہے اور ان میں سے
 تقریباً ۱۰ لاکھ مسلمان ہیں
 اور تقریباً ۵ لاکھ مسلمان
 ہیں۔ ان میں سے تقریباً ۲ لاکھ
 مسلمان ہیں اور تقریباً ۳ لاکھ
 مسلمان ہیں۔ ان میں سے تقریباً
 ۱ لاکھ مسلمان ہیں اور تقریباً
 ۲ لاکھ مسلمان ہیں۔ ان میں سے
 تقریباً ۱ لاکھ مسلمان ہیں اور
 تقریباً ۲ لاکھ مسلمان ہیں۔

الکفایۃ فی النکاح بعضہم کفول بعضہ

ایسا ہے کہ اگر ایک شخص ایک عورت سے نکاح کرے
 اور وہ عورت اس شخص کی کفالت کرے
 تو اس نکاح کو صحیح سمجھا جائے گا۔

العرب بعضہم لبعض و فی النکاح اسلام فدا و ابی

عرب بعض پریشان زمینوں پر رہتے ہیں
 اور وہ مسلمانوں کی کفالت کرتے ہیں۔

فی الاسلام کفول دی اباغیہ لادواب ہما ولا

در اسلام مسلمانوں کی کفالت کرنا
 واجب ہے اور ان کی کفالت کرنا
 بھی واجب ہے۔

بنفسہ لہ وجہ تہ وہی کالاسلام فیما ذکرنا و

بنفس خود وجہ ہے کہ اسلام
 میں ذکر کیا گیا ہے۔

دیالۃ فلیس فاسق کفویت صلیہ و ملا فالع

از جہت دینہ اوی پس نیست بدکار مساوی
 و غیر بدکار است و از جہت مال پس مردود ہے۔

عن المرء العجل والنفقہ غیر کفول لفقیرۃ والقدام

از مرء عجل و نفقہ غیر کفول مرئی را کہ فقیرہ باشد
 و قدرت دارد۔

علیہما کفول لغنیۃ و حرقۃ فحائک او حجام او کس

بر مرد و ساریست مرئی را کہ مال و زینت کسب پس یافتہ
 یا حجام یا کس۔

او دباع لیس کفول العطار و خوجہ وان یکنت باقل من ہر

با رنگ و زینت مساوی عطار و خوجہ
 یا دیگر کس کہ باقل ہو۔

الکفایۃ فی النکاح

ایسا ہے کہ اگر ایک شخص ایک عورت سے نکاح کرے
 اور وہ عورت اس شخص کی کفالت کرے
 تو اس نکاح کو صحیح سمجھا جائے گا۔

العرب بعضہم لبعض و فی النکاح اسلام فدا و ابی

عرب بعض پریشان زمینوں پر رہتے ہیں
 اور وہ مسلمانوں کی کفالت کرتے ہیں۔

فی الاسلام کفول دی اباغیہ لادواب ہما ولا

در اسلام مسلمانوں کی کفالت کرنا
 واجب ہے اور ان کی کفالت کرنا
 بھی واجب ہے۔

بنفسہ لہ وجہ تہ وہی کالاسلام فیما ذکرنا و

بنفس خود وجہ ہے کہ اسلام
 میں ذکر کیا گیا ہے۔

دیالۃ فلیس فاسق کفویت صلیہ و ملا فالع

از جہت دینہ اوی پس نیست بدکار مساوی
 و غیر بدکار است و از جہت مال پس مردود ہے۔

عن المرء العجل والنفقہ غیر کفول لفقیرۃ والقدام

از مرء عجل و نفقہ غیر کفول مرئی را کہ فقیرہ باشد
 و قدرت دارد۔

علیہما کفول لغنیۃ و حرقۃ فحائک او حجام او کس

بر مرد و ساریست مرئی را کہ مال و زینت کسب پس یافتہ
 یا حجام یا کس۔

او دباع لیس کفول العطار و خوجہ وان یکنت باقل من ہر

با رنگ و زینت مساوی عطار و خوجہ
 یا دیگر کس کہ باقل ہو۔

ایسا ہے کہ اگر ایک شخص ایک عورت سے نکاح کرے
 اور وہ عورت اس شخص کی کفالت کرے
 تو اس نکاح کو صحیح سمجھا جائے گا۔
 عرب بعض پریشان زمینوں پر رہتے ہیں
 اور وہ مسلمانوں کی کفالت کرتے ہیں۔
 در اسلام مسلمانوں کی کفالت کرنا
 واجب ہے اور ان کی کفالت کرنا
 بھی واجب ہے۔
 بنفس خود وجہ ہے کہ اسلام
 میں ذکر کیا گیا ہے۔
 از جہت دینہ اوی پس نیست بدکار مساوی
 و غیر بدکار است و از جہت مال پس مردود ہے۔
 از مرء عجل و نفقہ غیر کفول مرئی را کہ فقیرہ باشد
 و قدرت دارد۔
 بر مرد و ساریست مرئی را کہ مال و زینت کسب پس یافتہ
 یا حجام یا کس۔
 با رنگ و زینت مساوی عطار و خوجہ
 یا دیگر کس کہ باقل ہو۔

ملفوظات

[illegible][illegible]

[illegible]

وَأَنْ لَّمْ يَسْمِ الْيَتِيمَ فَلْيَتْلُ وَأَوْفِرْ الْمَثَلُ بِعَدَاوَةِ

و اگر نام در کتاب او در دو بیس متعه میشود پیش از خلوت و اگر مثل بعد از خلوت
و اگر فرموده که پس متعه که میزد و بی بی له خلوت او هر مثل حسن خلوت او

في النكاح بلا زكوة و من نفقه و بشى غير مال

وادی نکاحی و ذکوة و مهر و ابد نفی و مهر و ابد شرعی و جرم و مال و نفی و د

منهوم و یجہول جاسہ و یجیب فہر اسل ما فرما
 ختم ہو گیا کہ جسے دوا واجب ہو وہ دوا کرے اور جسے دوا نہ ہو وہ نہ کرے

مستوفی از پیشتر چه بود احسن و او را بیست و یک نفر مثل دیگران نیز مشه

و عيشة فلوله او قيمه و عيشه البر و عيشه
 الاله ان النكاح من
 ليجرل مستفلس و اجاب بقوله و يا ليت او و كذا كرون

وہ بچہ رول صفت پس واجبی بی بی میانہ ریاضت دہنے او پیشیت سے نکام کو

عبدجبار فیضی و صاحب اوشیدا بہر مثل انان

مرفی واجینیزی خدشہ دے مرفی با پند دی پس واجینیزی مہر مثل کردیے

یہ ممالا حسن لود و فہ والا عز لود و فہ وان

میلاد و کین اور جب کہ قیمت ملے قیمت نہ دے ورنہ اور حاجت نہ دے کہ اور بانی و

فان یس خلوة فی صنف اربع جس وان لم یس فان

وَلَا تَقْرَأُ لَهُمْ أَهْلًا وَمَوْلَا لَهُمْ خَلْقًا

يُخْرِجُهَا أَوْ يَأْلَفُ أَنْ أَقَامَ بِهَا وَبِالْفَيْنِ أَنْ

[illegible]

فقد لا بد عليه ان يكون قديراً

[illegible]

والله اعلم بالصواب

الحامد لله
الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه
لو علمنا ان هذا
هو العلم الذي
هو العلم الذي
هو العلم الذي

[illegible]

[illegible]

بِتَبَاشِ الدَّارِينَ لَا السَّيْرِ وَارْتِدَادِ كُلِّ مِنْهَا فِيهِ عَمَلٌ

ثم لله طوثة كل مفرها ولغيرها نصفه لو استردوا

شیء لبوا برتدت و بقی النکاح ان امرتدا معافا سلبا

۸۱
چون که در این شهر و دیار بیست نواح اگر مردند از شوهر زن یکسایه جاسوسان را در هر

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

وفاقیہ کے قیام سے پہلے ہی کہ اسلام اور دنیا کی ان برائیوں میں ازواج کو ہرگز نہ مانا جائے گا۔ اور افسوس ہے کہ اسلام کا روئے بولہ بند ہو گیا۔ یہ لبرلزم و فحشیت

في القسم سوا الا المملوكة ولها نصف الحرة ولا
 ودفوت بربرانه المملوكة ومركزك وانتم و ان اصيل بنت و بنت
 موفيت كن بربرانه المملوكة ومركزك وانتم و ان اصيل بنت و بنت

فقسّم في السفن والقرعة اولى ويصم بترك القسم والورث

جَوَّعُ كِتَابِ الرِّضَاعِ يَثْبُتُ بِصُغَرٍ فِي حَوْلَيْنِ وَ

این کتاب است و در این کتاب باب بیست و نهم در دو سال و

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

اسم الفقيه لان الفقيه هو من قبل الدخول في اسم علم المروءة قبل ان القرية من جهتها

الوحى وبكاتب واحدته فى طهر وطئت فيه اوط

بود و انتخاب مطلق می مطلق است ^{از} این علم که در حق کرده شده بشعز و راقیه
و ده و نه و شون مطلق بود و مطلق در حق کرده شده و ده و نه و شون مطلق

حَيْضٌ مَوْطُوعَةٌ وَمُفَادِلَةٌ لَا رَحْمَتَ لَهَا فِي طَرَفِ

حیض زن دلی کرده نشده باشد و زیادہ تر یک طلاق بغير از رجوع در میان او و پدر
حیض زن و دل کرده نشده باشد و زیادہ تر یک طلاق بغير از رجوع در میان او و پدر

وَيُحْضِرُ إِنْ طَلَّقَ فِي الْحَيْضِ فَإِذَا طَهَرَ طَلَّقَ شَاءَ

در رجوع بکنند اگر طلاق داد در حیض پس وقتی که بشدت زین طلاق بدید اگر حوا

و اودجود اوکری که ملازمه کنی به حیض من پسر همد چو بیخه که ملازمه کنی که

لأن الحقيقة قد

الملك فيصل بن الحسين

فليكون مغفورا

وطلاق الحرية ثلث والامة اثنان ولو من وجهها خلا

وطلاق زن اخیل سکه مهرت و طلاق کنیز دوست اگر چه شش ماه بر دو بر عکس
 و طلاق در اصل پنج درجه و طلاق در دوشی دوه دی اگر که نخست نونم و در

فما وصري بما استعمل في دون غير مثل ان تلقى

باشد و طلاق صریح آنست که استعمال میشود در طلاق مذکور غیر او مانند این که تو طلاق
او طلاق صریح دارد اگر چه استعمال این در طلاق کنش نیز نفوذ و بهر مثل آنکه چه نه طلاق

وَمُطْلَقَةٌ وَطَلَقْتُكَ وَتَقَعُ بِهِ وَاحِدَةٌ رَجَعَتْ أَبَدًا

و طلاق کردہ شدہ پرستی از طلاق کردہ مرد و او واقع میشود و خرج یک طلاق رجعی بمیشود اگر
اول طلاق کرے شوہر بی اول طلاق نہ کرے کہ او باقی کرے پس رجعی و طلاق رجعی ہمیشہ او کہ

الاعمال
الانفردية
مراكبي
المركبة
او الكشافة
سيفها
للادب
او الكشافة
القصص
التي

[illegible]

قضاء عن ولاء

وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَرْشٌ مُتَشَاوِلٌ ۚ وَفَوْقَ الْعَرْشِ الْمَلَأُ الْكَافُورُ ۚ

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

الحج والعمرة
في مكة

في مكة فحجز في وقت دخول مكة تطبيق وتقع عند

در كره الال واقع ميشود و در دخول كه تطبيق است و واقع ميشود و در وقت
په مکه کنش نه الحاله واقع ميشود اوپه در دخول و مکه تطبيق دي او واقع ميشود په نزد

الفجر في انت طالق عدا او في غدا ونصحيته العصر

صبح صادق در كفتن ايجر طلاق مستحق يا در صبح و صبح ميشود و وقت فاذكر
صبح صادق په دريل و نه چه در طلاق و صيا يا په صيا كس او صبح ميشود بخت و نماز و

في الثاني فقط ويقع الا في انت طالق مس

در وقت اول و در اول واقع ميشود و في ال الين اول كه طلاق مستحق و در روز
او په در وقت صبح كس نه په اول و او واقع ميشود في ال الين په وقت چه در طلاق و در وقت

وان نكح بعد فلعو ويقع اخر العمر في انت طالق

و اگر نكاح كرده و بعد از كفتن پس اين نكاح است و واقع ميشود و در آخر عمر و در وقت اول كه
او كه نكاح كرده بخت كس نه و در وقت اول و في العود و في اول واقع ميشود و در وقت چه در طلاق

ان لم اطلقك وحالا في متي لم اطلقك وسكت

اگر طلاق نيكردم تراد في ال الين واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد و
كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد

وفي اذ انوي فان لم ينو فكان عندا بحقيقة

و در وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
او په در وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد

والايوم للزهار مع فعل متد كارك بيدك يوم

في وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
او په در وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد

يقدم زيد والوقت اطلق مع فعل كامتد كات

في وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
او په در وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد

الحج والعمرة
في مكة
في مكة فحجز في وقت دخول مكة تطبيق وتقع عند
در كره الال واقع ميشود و در دخول كه تطبيق است و واقع ميشود و در وقت
په مکه کنش نه الحاله واقع ميشود اوپه در دخول و مکه تطبيق دي او واقع ميشود په نزد
الفجر في انت طالق عدا او في غدا ونصحيته العصر
صبح صادق در كفتن ايجر طلاق مستحق يا در صبح و صبح ميشود و وقت فاذكر
صبح صادق په دريل و نه چه در طلاق و صيا يا په صيا كس او صبح ميشود بخت و نماز و
في الثاني فقط ويقع الا في انت طالق مس
در وقت اول و در اول واقع ميشود و في ال الين اول كه طلاق مستحق و در روز
او په در وقت صبح كس نه په اول و او واقع ميشود في ال الين په وقت چه در طلاق و در وقت
وان نكح بعد فلعو ويقع اخر العمر في انت طالق
و اگر نكاح كرده و بعد از كفتن پس اين نكاح است و واقع ميشود و در آخر عمر و در وقت اول كه
او كه نكاح كرده بخت كس نه و در وقت اول واقع ميشود و في العود و في اول واقع ميشود و در وقت چه در طلاق
ان لم اطلقك وحالا في متي لم اطلقك وسكت
اگر طلاق نيكردم تراد في ال الين واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد و
كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
وفي اذ انوي فان لم ينو فكان عندا بحقيقة
و در وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
او په در وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
والايوم للزهار مع فعل متد كارك بيدك يوم
في وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
او په در وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
يقدم زيد والوقت اطلق مع فعل كامتد كات
في وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد
او په در وقت اول كه طلاق نيكردم كس نه و در وقت اول واقع ميشود و در وقت صبح و در وقت اول كه طلاق نيكردم تراد

۱۳۳۵

البريد

[illegible]

[illegible][illegible]

١. با دخلت - يميني - العرق - يميني - با دخلت

[illegible]

واما في المهر فانه لا بد من ان يكون مهرًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في النكاح فانه لا بد من ان يكون نكاحًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الطلاق فانه لا بد من ان يكون طلاقًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الحضانة فانه لا بد من ان يكون حضانة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في النفقة فانه لا بد من ان يكون نفقة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الميراث فانه لا بد من ان يكون ميراثًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الوصية فانه لا بد من ان يكون وصية من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الجوارح فانه لا بد من ان يكون جوارح من وجهه لا من وجه غيره
 واما في العتق فانه لا بد من ان يكون عتق من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الزنا فانه لا بد من ان يكون زنا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في القذف فانه لا بد من ان يكون قذف من وجهه لا من وجه غيره
 واما في السرقة فانه لا بد من ان يكون سرقة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في التشهير فانه لا بد من ان يكون تشهير من وجهه لا من وجه غيره
 واما في القتل فانه لا بد من ان يكون قتل من وجهه لا من وجه غيره

بَعْدَ زَوْجٍ آخَرَ إِذَا أُدْخِلَتْ فِي التَّزْوِجِ وَأَنْ

پس اگر زن پیش از شوهر دیگر که او را طلاق کرده مشروط کند در عقد تزوج
 پس که شصت ساله مگر در چه دخل کرده باشد که با او به عقد خود شوهر کند

اِخْتِلَافًا فِي وَجُودِ الشَّرْطِ فَالْقَوْلُ لَهُ الْأَمْرُ مَجْزِيًّا

اختلاف در وجود شرط پس قول شوهر راست گویا دلیل بر آن
 اختلاف شود و اگر چه در وجود شرط پس قول زن خبری است که مگر در حد دلیل بر آن

وَفِي شَرْطٍ لَا يَعْلَمُ إِلَّا مِنْهَا مَنْ حَضَرَ حَضْرًا فَالْقَوْلُ

در شرطی که می داند جز از آن که حاضر است حاضر است و اگر چه
 او به شرطی که می داند جز از آن که حاضر است حاضر است و اگر چه

وَفَلَانَةُ صَدَقَتْ فِي حَقِّهَا فَقَطْ فَيَحْكُمُ بَعْدَ ثَلَاثَةِ

و فلانه راست گوید مگر در حق خود و اگر چه پس حکم کند بعد از سه
 روز و اگر چه در حق خود و اگر چه پس حکم کند بعد از سه

أَيَّامٍ بِالطَّلَاقِ فِي أَوَّلِهَا وَفِي أَنْ حَضَرَ حَضْرَةً

در روز به طلاق در اول روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد
 و اگر چه در اول روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد

يَقَعُ إِذَا طُبِّرَتْ وَفِي أَنْ حَضَرَ يَوْمًا إِذَا غَبَّتِ الشَّمْسُ

واقع میشود اگر چه در روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد
 و اگر چه در روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد

بِخِلَافِ أَنْ حَضَرَ وَأَنْ عُلُوُّ طَلْفَةٍ بِلَا ذِكْرِ وَطَلْفَتَيْنِ

بخلاف این قول که اگر روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد
 و اگر چه در روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد

بِأَنْثَى فَوَلَدَتْهَا وَلَمْ يَدْرِكْهَا أَوَّلُ طَلْفَةٍ وَاحِدَةٍ قَضَاءً

زن پس در این روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد
 و اگر چه در روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد

وَأَنْ لَا يَنْصَدُقَ بِمَنْعٍ

و اگر چه در روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد
 و اگر چه در روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد

وَأَنْ لَا يَنْصَدُقَ بِمَنْعٍ

و اگر چه در روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد
 و اگر چه در روز و در این قول که اگر حیض آورده باشد

واما في المهر فانه لا بد من ان يكون مهرًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في النكاح فانه لا بد من ان يكون نكاحًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الطلاق فانه لا بد من ان يكون طلاقًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الحضانة فانه لا بد من ان يكون حضانة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في النفقة فانه لا بد من ان يكون نفقة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الميراث فانه لا بد من ان يكون ميراثًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الوصية فانه لا بد من ان يكون وصية من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الجوارح فانه لا بد من ان يكون جوارح من وجهه لا من وجه غيره
 واما في العتق فانه لا بد من ان يكون عتق من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الزنا فانه لا بد من ان يكون زنا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في القذف فانه لا بد من ان يكون قذف من وجهه لا من وجه غيره
 واما في السرقة فانه لا بد من ان يكون سرقة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في التشهير فانه لا بد من ان يكون تشهير من وجهه لا من وجه غيره
 واما في القتل فانه لا بد من ان يكون قتل من وجهه لا من وجه غيره

واما في المهر فانه لا بد من ان يكون مهرًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في النكاح فانه لا بد من ان يكون نكاحًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الطلاق فانه لا بد من ان يكون طلاقًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الحضانة فانه لا بد من ان يكون حضانة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في النفقة فانه لا بد من ان يكون نفقة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الميراث فانه لا بد من ان يكون ميراثًا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الوصية فانه لا بد من ان يكون وصية من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الجوارح فانه لا بد من ان يكون جوارح من وجهه لا من وجه غيره
 واما في العتق فانه لا بد من ان يكون عتق من وجهه لا من وجه غيره
 واما في الزنا فانه لا بد من ان يكون زنا من وجهه لا من وجه غيره
 واما في القذف فانه لا بد من ان يكون قذف من وجهه لا من وجه غيره
 واما في السرقة فانه لا بد من ان يكون سرقة من وجهه لا من وجه غيره
 واما في التشهير فانه لا بد من ان يكون تشهير من وجهه لا من وجه غيره
 واما في القتل فانه لا بد من ان يكون قتل من وجهه لا من وجه غيره

آقا تبارند
لوگانت
لکین

او ثنتين تنزلها وانقضت العدة وان علق

و دوستان ابرار اسپایه بودند و در معاق کرد و طلاق

اور وہ طلاقیہ پارہ و احتیاط اور تشریفات کو معلق کر کے طلاق

بشيئين يقع إن وجد الثاني في الملك والتخبر

بد و جز واقع میشو و اگر یافت رویم در

دو خیزہ واقعہ کی خبریں اور کہہ بیاموند و ویدہ بہ ملک کنبرا و بے طلالہ در حیرے طلالی کول

١٠٠

مفتاح: أي نوع التلاط في الحال ١٣ الملاحظة ١٤

با حل میگرداند تعلیق ستم را پس معلق سرد ظانی را پس از آنکه در حال ستم ظالمان پس از

با طوبیٰ تعین و دوری پس علی کو طلافی پس میرے لئے لڑائی کے درمیان میں اور چاروں

إليه بعد التخليص ثم وحدا لشرط لا تقدم وان وصل

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم

پاسو پر بعد از سنا در کلاس پس از یک سیر در باغ میسود و از آن سبزی را

کے لئے پسندیدہ ہو گا تو کوئی بھی مولانا کے لئے کام نہیں لے سکتا۔ مولانا کو سب سے زیادہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الشيخ رحمه الله تعالى في حاشية

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

النشأه را به کلام خود باطل باشد کلام او این فصاحت و در طلق و رفع کسی که

از نشاء الله به کماله خیر ان شاء الله که او در یک دایره دارد که ملاک قدر و فضو خود و وجه

مجلس با خبر شد که در این روزها در میان بعضی از اعیان و مشایخ آنجا

هاله الجهادك لم يرضي عن افاضه مصداق الجهاد

رحا را و ملاکت مانند فرسنگی می شود از گردن منافذ او بیرون

به جای آنکه شما را بفرجه عاقلانه نشی که گوید به نفع و در خارج که

11/11/11

ليست ومن يارز او قدم له ضايع او مرهم مرضى

عطف على مرض ايمنه خرج من صف القتال مع العدو

حاجہ سیدہ بیرون براء کے چلنے پانے میں کمر بستہ رہا کرتا تھا۔

۱۱۰

الحق في كل شيء

میتن

وَمِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلسه اول

منه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صمد و زاده بگوشتن با یقین بل انفس سیک نفس و سراسر انفس نفس و عینا و عینا

من هذا الموضع فماذا نرى في الزمان ولا يفتقر الى الوجوه فيمنع على يوم البعد والاول فيها هو

[illegible]

فان كان المولى قد مات قبل ان يولد المولود فله ان يورثه المولى

[illegible]

١٤٧
 اقامت صوة
 فالتقى ملكا على الف فطلقها واحدة ١٤٨
 فوعد غدا يجتنبه لم يزل على الشعر طلع
 ما عليه ذلك الما والطلقات ١٤٩
 البايخ العاصيات ١٥٠
 انك كما اذا قال لسانك عني
 اطلاني في ايام ١٥١
 اطلاني في ايام ١٥٢
 اطلاني في ايام ١٥٣
 اطلاني في ايام ١٥٤
 اطلاني في ايام ١٥٥
 اطلاني في ايام ١٥٦
 اطلاني في ايام ١٥٧
 اطلاني في ايام ١٥٨
 اطلاني في ايام ١٥٩
 اطلاني في ايام ١٦٠

[illegible][illegible][illegible]

اولاً حتى صنفه

[illegible]

تفصیل کے لئے لا تجزئہ کا فرق کیا ہے
 لسانکے واسطہ سے اطلاق
 حقیرید

من اختل جنس النطفة
ورود مقطوع احد
الطرفين

ببرجندہ

عن جابر بن عبد الله عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من أحب الله أحب الله وأهله وأرضه وأهله وأرضه وأهله وأرضه

من
باعت جنس منقذ المثل
بالدعوى أو شح الح
العدب عطف

عبد بنو النمل لا تجزئ في الشا

کتابتاً ابدیہ آہ ہوا فیض لکمل وانشاء اللہ

على وجهها وهي عتيق رقية لا فائت جنس المنفعة

به و علی بن یحییٰ او کفایت آزاد و ملک مرغانند و در او صفات شوی و بی جنس و منفعت
کالا سعی و مقطوع دیده او ایضا ماه او بد و رجل من

ماہنامہ گور و بریدہ شدہ ہر دو دستہ آویا دوز گشت او یا یک دست و یک پا کے از
 لکند و اندہ او و از لاس بر یک پا کے را و از کتی کوئی یا دوس او و او پندہ

نصف

جواب و امکا بر و مکاتب ای بعض بداند و
یک طرف و دیگر و مکاتب در آن حال مگر و بعض بدل کتابت و غیر
و جانشین و امکا بر و مکاتب به هم حال چه کریم و بعض بدل کتابت و غیر

عبد مشترک ثم تافیه بعد ضارہ ونصف
 غلام مشترک پس از آن باقی او پس از زمان و نه نیم

عبدہ ثم باقیہ بعد وجہا وان عجز عن القصاص

شہ ۱۰۰۰ ولاء اللہ فیہا رمضان ولا الیام المنیۃ

دو ماہ پڑے کہ نباشا دریں دو ماہ ماہ رمضان و نہ روزائے کہ سب کرمہ اند
دوہ صیائے درہے چہ نہ ویسے دی کنہ باشت در و رے او نہ صہ و رے سب

وان افطره بمشائف و ولدان و طهها بسلامه او

یوماً مطلقاً وان عجز افع سنین مسکینا کلا

[illegible]

...فمن كان منكم غافلاً فليوقظ نفسه...

فمن لم يجد نصيبا من العلم فليتركه

١٦ علم **سنة** (كذا) الوسام في الايام النونية واما كيف يستأنف العلم في يوم الجمعة

[illegible]

الولاية صح وبعده لا ولا عن فيها وان نفى اول

[illegible]

تَوَآمِينَ وَاَقْرَبًا لَخُرُوجِهِ فِي عَكْسِهِ لَاعِنِ وَ

يُنَبِّتُ نَسِيمَهَا فِيهِمَا فَحَصْلُهَا أَنْ أَقْرَأَهُ لَمْ يَحْصُلْ

و اما در این باب که نسبت دنیا و مینوی به کتب گنجدی بیان عینی که اقوال و گفته استرجمه تحقیق

بہارِ اجداد بھی لکھنؤ کی مہر ہے مریہ و مرہضان و ایام
بہارِ اجداد بھی لکھنؤ کی مہر ہے مریہ و مرہضان و ایام

فصلی در مصلحت و دوری که حاکم بود کمال تر چه او میاشت و رمضان او در غنی د

چھیننے والے اڑساں اٹھ نہ دے تھیں

بیض دینی کہ گاہ دیے نہ ہو درمض بود و نہ پس کہ او نہ و سید

در آن حدیثی که در بابین برود اگر طلب کردن جناسی را اوجده میشود بهر یک طلاق و نیت زن

۱۱۔ اے نبی! محبوب العبدہ و ادب اختلاف

بهمه مهر اگر خلوت کرده بود با آن زن و واجب میشود عذرت

اول ہر کہ خاوت فی مکہ کے لیے ہر کہ ادوا جیہ سے عذات اولہ عملہ سے سونہ وانیہ

پس ویدند زمان و گفتند که این غیر بکره است

نزد و خوار
حقاً از این
خواجه
انظر
مکتوب
تعمد
التعبد
الشيء
يوم
والسنة

السلامة العامة

لعلنا نرى في هذا الكتاب ما يفي بالغرض من تأليفه

القدوس والشافع والاعظم

حَلَفَ فَإِنْ خَلَفَ بِطَرَحٍ فَأَمَّا أَنْ نَكُلَ أَوْ قُلْنَ بَكَ

قسم دادند و سوگند پارس اگر قسم خود را بیاغین شده قورس دالار کافا دیگر از اسم و گفتند

قسم بدو کردی شیخ حسن تبریس که قسم و عهد باطل شد حق یعنی کاره نکاد کرد یا نه و چنین

اجلسنه ممرية ولواجل ثم اخلفا لنفسه

هفت و هشتاد و نه هزار و شصت و نه و سی و دو هزار و سیصد و بیست و یک

و در صورتی که این است که گفته است و باطل شد حق را قسم شوی و در این که باطل شد حق را

وَأَخْتَارَهُ وَخَيْرَ مَا نَحِثُ أَجْلِيهِ وَلِحَظِهِ

یمنی میزنند و دشواری را واجب اختیار است و در صورتی که اختیار نبود و معسر
که چه غرض که شکی نیست بحد اختیار و لایحه بخیل و کینه چنانچه چنانچه او را

العنين فيه وفي المحبوب فرق حالا بطلها

مقتل فداوند که به همت کبر او چو زکریا و یونس و جدایه کردی که شکی نیست

[illegible]

لا تتركوا الصلاة على النبي ورضاه

بیت چمن کے از دو بیت

بِرَّةٌ تَحِيضُ لِلطَّلَاقِ وَالْفَسْخِ تِلْكَ حِفْظُ كَوَالِ

تے زن ایسے کہ جیسے بیاید اور اگر اسے طلاق کا فیصلہ نکاح کے بیغضبانے کامل
میل لڑو جسے محض وائی ذوالیوان وار ولایت قرار دینا رکھنا ہے جسے منکر کر اسی

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

وَمِنْ بَيْنَهُمْ مَنْ قَالُوا لَا نَبِيَّ بَعْدَ مُحَمَّدٍ وَهُمْ فِي الْأَفْئِدَةِ كَلْبٌ لَئِيمٌ

[illegible]

والله اعلم بالصواب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ماله تقر بجزى العدة لا فيثبت الرجعة ولا قل منهما

تا که اقرار کنند که شتی عدلت پس ثابت میشود و جمیع شوهر و از کمتر از دو سال ۱۴۰۶

١٢٠

و مکتوبه و نامه ه فل سهامه سهامه ۸۸۸

نہ شائبہ ہے لوجود اگر ہے شیے حیوان و اور کمال نہ دو کا لو کامل و دو کا لو ملو مگر

بدعوة وجماع على وطيرها بشبهته في العدة فاذا

بہارِ عربی کے جملہ کتب و رسائل کی فہرست و قیمتیں

پرو عو کے ادخل کر کے بی بی و علی رفیع لہ شہر حدت نہیں ہیں

الحمد لله الذي جعل في كل شيء دليلاً على وحدانيته
والحمد لله الذي جعل في كل شيء دليلاً على وحدانيته

انکا در کور و خستند و نه شایخ با تنه می کرد و اهی و کوه بستی و افصل می پس میانی

بِمَا نَقَّحَهُ وَالْكِسْفَةُ وَالسَّكَنُ عَلَا الْوَجْهَ

واجب میشود نقد و حقه و غایب سکونت بر شوهر اگر چه

واجب نیز نفقه و اجاره او کورده سکونت به خنستی الوله .

صغیر الا یقدم علی الوطنی للعرس مسلمة او

خورد باشد که قادر می شود بر دلی مرز غم که مسکون باشد با

در اول وی چہ قادیانویہ پہ وقتی جمع ہوئی اور چند مسلمان ویجہ یا

لازم بپیره اوضاعیه لوطاء بیهوشی حاضماً

کافور کلات یا کافور که وحلی کرده میشود به قدر حال او پیر و

فَمِنْ الْمَسْجِدِ الْمُحَرَّمِ يُدْعِي الْمَلَائِكَةُ بَعْدَ هَذِهِ السَّاعَةِ إِلَى الْإِلَهِ

یہ اوجھڑو درجہ اول کی کیفیت قرار دے کر درجہ اول کی حالت قرار دیتے ہیں

پس واجب ہے کہ یہ پر حال قوی فکر کیجئے، فقہاء خواہے اور یہ صورت و خواہے فقہاء

عليه السلام

والمؤمنين والمؤمنات المصطفين الأخيار

محتاج للملح والخبث والخل والورد
والشحم فلا يجيبه الا شمس

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

فلم يجدوا في الحامية

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

او مديون ان اقرب له وبالنكاح او علم القاضي

یا مومن اگر از مردان و زنان و بنحاح و اگر عالم بود قاضی
یا قریب و دور که از هر چه عقد سال از به نکاح او که عالم بود و قاضی
بذلک و علفها انه لم یطعها النقیه و کفله سال
یا و هم بدین نامی در آن که جمعی تصور کرده است خرد لایق و خاص که در آن

اَقْرَبُ شَيْءٍ اِلَى اللَّهِ - وَكَانَ خَلْقُهُ مِنْ نَارِ

وفاقیہ میں سے ایک شخص نے اپنے دوست کو لکھا کہ میں نے ایک عورت کو نکاح کیا ہے جس کا نام فاطمہ بنتی الفرض علیہ السلام ہے۔ وہ عورت میری بیوی نہیں ہے بلکہ میری بہن ہے۔ اس کی والدہ میری والدہ ہیں۔ اس کی والدہ میری والدہ ہیں۔ اس کی والدہ میری والدہ ہیں۔

س از آفت و گواها فوید بنی قردا چر فز کوشی پرهاش او اما کوشی سخی نیر پرها

لا يقض به وقال في فرضي بالنفقة لا بالنكاح
 حكم كمنه في النكاح وكفتا امام زفر حكم قاضي بن نفقة في نكاح
 و كمنه في نكاح ابو ولي في امام زفر حكمه و اكر في قاضي بن نفقة في نكاح
 ٤٤ القضاة السبعة على هذا الحكم

عمل قاضی امروزی بر تولد فرزند از برائے حاجت و زبان مطلقہ بر خلاف

والمزجى واللبان والفرقة بلا معصية لخير العتق
 اى الطلاق السابق
 جنى وباش و ذنوبهم اكرهه الله بغير سيكرهه فانه خيرا عتق
 جنى او لكان او منه بغير عتق اكرهه الله وسبب جرمه نكح كره خيرا

لبلوغ والتفريق لعدم الكفاءة النافذة والسكن

وہ جو اچھے اور زیادہ سے زیادہ سیکھ رہے ہوں ان کو دیکھ کر مجھے بہت خوشی ہوتی ہے۔

سبحانك يا ذا الجلال والإكرام

[illegible]

لا تعتدوا الموت والفرقة بمصيبة كالزوجة وتقتل

واجب نیست نفقه دادن مردن را که حد اگر چه باشد لبیب گناه باشد زوت و پوسه کردن کفن و
نزد و محو واجب نفقه و نفقه دادن و اگر چه باشد لبیب گناه باشد زوت و پوسه کردن کفن و

ابن الزوج وروضة معتدة الثلث نقطة لها

از پسر سوخته و زنده آن معصوم علیه السلام را می بیند فقر را نه فقر و غنا را نه غنا را و در میان
فری و دُرخدا و مرده و زنده کید و محبت و دشمنی و طلاق و ساقی و زنی فقیر و پسر و پدر و زنی

انہ وبقیہ الطفل فقرا علی ائبہ لا یشار احد

[illegible]

لشکر ایوبی و عیسیٰ و ایس علی امه امر صناعه
مناظره و در نزد او و زام او و غلست مرا در طاف بشه رادون اورا

لکه فقیر و موردیلا اور بیٹی اوٹشہ بہ مور فطرتی و سرکول

الا اذا نعت في اسمها اول الالف من رضى عنه

منکر خدی که مقصود شی مورده هغه به مزدور و نیس بلار بنجد چیت و در کت کفیل به مورده

ولو استاجرہا منکوحہ او معتدہ من رجبے

وکنیز با جاره و بیوه بلال و مورد طفل چیر منگو کندی و ده یا معتقد و ده پیر طالی را می جی

يَرْضَعُهُ لِمَا كَرِهَ فِي الْمَسْئُورَةِ وَإِيَّانَ وَلَا يَرْضَا

فوجہ فی وکر کی یہ طفل تہ لہ لہ روا اور یہ بچی بائیں گنبد دوہڑا بیتہ دو کہ اجارہ وینوہ فی کہ

بعد العدة أو لانه من غيرها حتى وهي حق من
 أي بعد من العدة
 لا تزواج منه أو تنكح
 أي لا تزواج منه أو تنكح
 أي لا تزواج منه أو تنكح

دور را بعد از عدت یا از برای پسر خود که از او میگذشت بشمار میگویند و این را در او بهتر است از
پس که عدت نماید یا از بعد از روی خلیل چه مردی باشد و او را مومن میگویند و ده

الذين اقبلوا
كانوا يخفون
الى بيوتهم
والاشراس
والويلد
انهم ياتون
الى الزج
انهم

توليدها فوجب عليه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

الملك الناصر محمد بن قلاوون

من له خال وابن عم على الخال ولا تنفع معه الا...

کہ بٹہ اور مانا دوسرے غم اور ماما کے اور واجب پیشو و نیست تقدیر با اختلاف

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

دین مکر واجب است برائے زن و مادر و پیدرا و اولاد خود و را واجب نیست نقد بر قطره

الاهل والفروع ولا تخفى الالهه وابع الاب ع

مگر واجب زن را و اولاد خود را و نیست واجب منی را مگر زن را و بفروشد و ختنه کند
مگر واجب نکاح بر او و اولاد او نه غنی مگر شیعیان و او خود که می دخت د

ابنه لا عقارة لنفقت ولا لدين له عليه سواها

پس خود زمین او برائے نفقہ و نہ برائے فرض کہ پندہ را بر سر خود بغیر نفقہ
و زوی خلیل نہ منکرید و نفقہ او نہ برادر و فرض خلیل را برادر و دیعی بی دفعہ نہ

ولا الامتداع ماله لنفقتهها وضمن مودع الابن

و نیست مرد در فروختن مال پسر برائے لقمه خود و عین سبب آنست که اگر پسر خود
 او شتر ببرد و بگوید ما از روی فقر فعلی از او فدا می دهیم اما متذکر شویم خند

لَوَانْفَقَ عَلَى أَبِيهِ بَلَدًا مَرْقَاضَ لَا الْبَوَانِ لَوَانْفَقَ

اگر گفته کرد مال امانت را برید و داد و نمود بغیر حکم خاص خدا من نه می شود داد و پدیدار و اگر گفته شود

ماله عندهما و اذا قضى بنفقة غير العرس ونفقة

۱۲
والسیر خود نزد ایشان و هرگاه حکم کرد برائے نفقه غرض و

مِنْهُ سَقَطَ إِلَّا أَنْ يَأْذَنَ الْقَاضِي بِالْإِسْتِدَانَةِ

[illegible]

الديون
مبنى
عبد القادر
الغزالي
الديون
الديون
الديون

الذين يدينونهم

عبد الفتاح

عَلَى الْفَأْسِ مَا

ومن ضالك ابنه من

وایک ایک باگشت بر سرش را با دیگر کسی آواز می شنود و عصیان و فتنه می کشد
و چون جمعی را که شده از وی سر به لوله آواز می شنود و چون لوله ضامقین خوش را
و **فَاَلَا ضَمَقٌ غَنِيَا اَلْاٰخِي اَلْاَسْرَبَانِ** ^{و الله اعلم} **قَالَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ**
و گفتند ای یاران من میگوید و چنانکه شنیدی که گوید بر آن و اگر گفت و شنید که
او بگوید یا با او ضامقین که در چشم می بیند که میگوید که او کند و در نوای
و

عقرب خورشید و اسد و قوس و حمل قاله فی حاشیه و مما است بلا
 ازاد باشد پس بیرون شد یک دور آمد سهیم پس باز گفت همین قول اول و دوم
 ازاد و پس خورشید و اسد و قوس و حمل را پس بیاید و اول و دوم
 بیان عقیق جهمی ثبت ثلاثه اسر باء و من حمل
 در بیان آن که ازاد و آن که غیر ازاد بود و در هر یک

باب آرد الله له فقهه چاهه ثابت و دره دبی دفعه اوله یونه
من غیره نصفه و عند الحکم مرهم من و شل و

ان قال ذلك في مرضه ولم يكن في مرضه احد من اهل بيته

عبد سبعة وعشرون رجب القلابة ومن كل من

وہم ہرگز نہ کہیں اور اس کی وجہ سے کہ وہ ہم کو دیکھ کر

[illegible][illegible]

۱- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۲- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۳- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۴- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۵- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۶- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۷- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۸- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۹- نیکوکاران و نیکوکاران
 ۱۰- نیکوکاران و نیکوکاران

١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١

[illegible]

خبر سه همان و من ثبت نداشت و من دخل سهم
 میرد شده و در وجه و از غلامیکه ذات بود که در وقت و از آن غلام که کرده بود که
 حاصل و در وجه و از غلامیکه ذات بود که در وقت و از آن غلام که کرده بود که

وسعی کلی فی الباقی والوحدی والموت بیان فی ظلال

میں کبھی موت و تدابیر و استیلاؤں سے ہوا کرتا ہے۔

صدقة مساكين فی عتق صبر دون و طي

والشهاده بالعتق لمبهم باطله لا الطلاق لمبهم

و بعد از آنکه از او پرسید که چرا این کار را می‌کنی؟
 او گفت: «چون می‌دانم که اگر این کار را نکنم،
 بهشت را از دست می‌دهم.»

فصل در بیان قسم و اقرار و دیگر گفتن این که اگر داخل خدمت پس غلام که بر سر او

زاد سیکم اور اوپر در وقتیکہ دریاہ در ملک اور وقت سوگند باہم ملازان

وبلا يومئذ من له وقت حلف فقط لا الحين

مجلسه

وَقَدْ كُنَّا فِي الْغُلَاظِ وَالْغُلَاظِ

[illegible]

مملوكك الى ذكركم ومن اعنق على مال اوبه فقبل

عقّه و المال و بن علیّه و المعلق عقّه بالاداع

از او شده و مال قرض است بر او و یک معلق که از ادای پروای کردن مال
آزاد نشود و مال قرض می بودی او چنانچه معلق که از ادای پروا آگول قریمال
از او ان اری عتق لا مکات و فی انت حر

مادون سب اگر ادا کرد مال را آزاد شد بخت مکتب و در گفتن این قول که توانا آزاد
مادون دی که داد اگر مال آزاد شد بخت مکتب پدری تولد چند شد آزاد

پس از مردن من به نبرد اگر قبول کرد این پس از مردن قایم و زاده کرد او
پس از مردن به پدر که قبول کرد این پس از مردن قایل او زاده کرد او

اورت عتیق والا لان اعنفه علی صدام

سنت قبول عتیق و یحییٰ مہرستان فان مات
یک سال پس قبول کرد و از او شد و غدت بکند مولانا یک سال پس اگر مرد

مولا قبلها حق قبله و عند محمد حق قبله

فصل من اعترق بعد موته مطلقا والى

این فصل بحث میکند از آنکه چه چیز است که در این دنیا پیدا میشود و چه چیز است که در آنجا پیدا نمیشود و چه چیز است که در این دنیا پیدا نمیشود و چه چیز است که در آنجا پیدا نمیشود

سورة التوبة

سندھ میں شہر
نقل و حرکت
میں

تَعْتِقُ عِنْدَ مَوْتِهِ مِنْ كُلِّ مَالِهِ وَلَمْ تَسْعُرْ لَدَيْهِ

آزاد بیستودومردن از بهر دل او دسعی نغذ برائے دین
آزاد بیست پهنزد مرگ نول صیال ددیہ او معنہ کو یہ قہر لہو

ولا يثبت نسب ولد الأمة إلا بدعوة ثم بالزواج

اور نہایت بڑے نسب سے پیدا ہوئے تھے۔ ان کے والد کا نام تھامس تھا۔ ان کے والد کا نام تھامس تھا۔ ان کے والد کا نام تھامس تھا۔

لكن يفتنى بالنفى فصل في الكوثر من اعتق

مگر نفی کیلئے یہ نفی کو لوہہافصل کی یہ مدارائ کہیں چاند چمکا حاصلہ شوہ آڈا ہے

باعتنا في اودهره له او بملك شريفه فولد به السيد

پدر آں ادو کو یا پدر فرم دے دے یا پدر ملکیت فرم یا پدر دے پس میراث ورنہ د مولاد ہے

وان یفرط علی ماء وین اعتق امتضوجها

اگر که شرط عدم میراث وی اوجاچه آزاد کرده و نتیجه عیبه خنسنی نباشد

فمن فولدت ولده ولاء الوليد فان اعنص حرة الی

میرا وہ بیس ولد ہے اور میرا بیس گھرانہ ہے۔ میرا وہ بیس گھرانہ ہے اور میرا بیس گھرانہ ہے۔

ابن تیم الزوج والمراد بولي الزوج "کردار كننگ و ولادت او زياده

فصل قوم و تکرار و بی پیمایان و آزاد و ولایت او و کثرت و ذرات

من صف هولاء والمعتق عصبه ولم النسبه

لہذا ہم کالہ اور آزاد کو ایک عرصہ کے مقام دے کے نصیبہ پہنچا دیے

الكتاب الثاني

وَالْأَمْرُ بِالْعَمَلِ وَالْأَمْرُ بِالْعَمَلِ وَالْأَمْرُ بِالْعَمَلِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

وَلَا يَخَافُ الْعَذَابَ

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

[illegible]

[illegible]

لَا تُرْجَىٰ عَفْوُهُ وَعَلَىٰ آتٍ مُّنتَقِدٌ وَكَفَرُوهَا بِفَقْطِ

المؤید است ایستاده میشود و غلظت او را و چونکه مرد را اینده تخفیف است و کثرت در عبادت

الامم حيث لا يدركها حلف وحيث

از حاشیه شد اگر چه پیشه فراموشی بایز زود قسم کرد با حاشیه کرد و در آن و سوره که در حاشیه

کہ عیادت شد اگر کہد و پیرہیم یاپیر و برسم و کرہ یا حاشا کرہ او سو گشتا چدر پے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحق ونصته يخلفها لعزم الله وبجلاله ولتريم

حق یا بصفتیک سو کند طرده می شود و آن صفت با صفت ساد و جهل کس و ذری از آن
حق یا بد است چه می کند حق را می بینی لک و غولت دخت آیا به زنی و خدا

وعظمته وقدرته لا يغير الله كالنبي والقرآن

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا وَلَمْ يَجْعَلْ لَهَا مِنْ سَشَاتٍ لَبِيبًا
ذُلًّا وَلَقَدْ جَاءُوكَ بَيْنَ يَدَيْكَ بِالْبُحْرِ وَالْبَحْرَيْنِ

و الكعبة لا يوصفها إلا بما في قوله عز وجل

و کعبه و نه بختیگر سو کند خورده نیست و بان در عرف نماند رحمت خدا

اور کہی او نہ پڑفت چه سو گشتند کز می پر مهر عین کش لکه رحمت خدا

وَعَلَمَهُ وَمِنْ مَرْصَدِهِ وَعَصْبُهُ وَشَيْطَانُهُ وَعَدَابُهُ وَ

اوپہ علم و ادب و صاف دیکھ اوپہ فہرست اوپہ مکتبہ تدوین اوپہ غناب تدوین

قوله لعن الله وايم الله وعهد الله وميثاقه

وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهُ بِالْحَقِّ فِي قُرْآنٍ مَّرْجُومٍ
وَلَقَدْ نَزَّلْنَاهُ بِالْحَقِّ فِي قُرْآنٍ مَّرْجُومٍ

په وېلو د قسم نور په (ق) د دې او په قسم نو تر او په وړاندې د خدا او په

قوله تعالى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا﴾

فَقَالَ لَمَّا رَأَى الْكُفْرَ بَعْدَ الْإِيمَانِ أَلَمْ يَكُنْ لَكَ دَلِيلٌ عَلَيْهِمْ

فيما قالوا: يا محمد بن عبد الله! ما هذا الذي فعلت؟ فقال: هذا الذي فعلت معكم في الدنيا، فإني أريد أن أكون معكم في الآخرة.

اختلف
معدنات
بورجيا ابي
قعا لوانم
فاجيم
للا قس لك
واو قو

[illegible]

حدیث ابن عباس علیہ السلام قال من نذرني
نذرا لم يبعد تكفاري تكفاري
نذرا لله او نذرا لغيره
نذرا لله او نذرا لغيره

من الله يكون له اجر
من الله يكون له اجر
من الله يكون له اجر
من الله يكون له اجر

من الله يكون له اجر
من الله يكون له اجر
من الله يكون له اجر
من الله يكون له اجر

وانتم واحلف وانتم وان لم يقل بالله وعيا

وسوكنه مخورم ونسج مخورم وكواهي يمدح كرمه بگوید لغف كذا وبرس

نذرا او عياد وان لم يصف الى الله وان

نذر است یا سوگند است یا وعده است اگر حرف افت کرده نشود کذا و اگر

فعل كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا

کردم فلان کار پس او کار هست و اگر چه نمیشود کار معانی کرده باشد به زمانه

ات وسوكنه مخورم بخدا قسم وحقا وحق لله وعيا

آینده و یا گوید که سوگند میخورم بخدا قسم است و اگر قسم کرد مین خدا و عرض او

وسوكنه مخورم بخدا يابا يطلاق زن وان فعله فعليه

و یا سوگند میخورم بخدا یا بطلاق زن و یا بطلاق زن و یا بطلاق زن

غضب او سخطه اولعنه او انازان وسارق او

غضب خدا یا قهر او یا لعنت او یا دین زانی یا دزد یا دزد یا دزد

شارب خمر او اكل هوا و حروف القسم الو او

شراب خمر یا خمر یا خمر یا خمر یا خمر یا خمر یا خمر یا خمر یا خمر

والباء واناء وتضم كاله لا افعله وكفارت عتي

و یا است و یا است و یا است و یا است و یا است و یا است و یا است و یا است

الان لغف كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا

الان لغف كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا

الان لغف كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا

الان لغف كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا

ان لغف كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا
ان لغف كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا
ان لغف كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا
ان لغف كذا افهوكا فم وان لم يكفر علقه باضوا

الحمد لله الذي جعل في خلقه
مناجاة لنفسه من ربه تعالى
وان استجاب له ما دعا
فقد بدد الفان على ما
عبد السلام خدم المسلم
باب ابراهيم عليه السلام
قال ان الله تعالى
يحب العبد اذا دعا
فان الله تعالى
يحب العبد اذا دعا
فان الله تعالى
يحب العبد اذا دعا

ملك لا يخرج من ان الله تعالى
لا تترك المشرقة ولا تترك
ملك خور ارحام المشرقة
ملك خور ارحام المشرقة
ملك خور ارحام المشرقة

او معلقا بشرط يريده كان قد
يا معلق بشرط يريده كان قد
يا معلق بشرط يريده كان قد
يا معلق بشرط يريده كان قد

وبالابريده كان زينت وفي
والشركة ابراهه نداشت
والشركة ابراهه نداشت
والشركة ابراهه نداشت

فصل من حلف لا يدخل بيتا
اين فصل من حلف لا يدخل بيتا
اين فصل من حلف لا يدخل بيتا
اين فصل من حلف لا يدخل بيتا

صهرا لا الكعبة او مسجد او
صهرا لا الكعبة او مسجد او
صهرا لا الكعبة او مسجد او
صهرا لا الكعبة او مسجد او

او طلة باب دار كافي
يا سايبان درواز خانه چنانچه
يا سايبان درواز خانه چنانچه
يا سايبان درواز خانه چنانچه

خبره وفي هذه الدار
خبره وفي هذه الدار
خبره وفي هذه الدار
خبره وفي هذه الدار

صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت

صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت

صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت
صهرا او بعد ما ثبتت

الحمد لله الذي جعل في خلقه
مناجاة لنفسه من ربه تعالى
وان استجاب له ما دعا
فقد بدد الفان على ما
عبد السلام خدم المسلم
باب ابراهيم عليه السلام
قال ان الله تعالى
يحب العبد اذا دعا
فان الله تعالى
يحب العبد اذا دعا
فان الله تعالى
يحب العبد اذا دعا

مصدق من
الملك
عبد العزيز بن عبد الله
في شهر ربيع الأول سنة ١٢٩٠

١٤٦
 قال الله تعالى يا ايها الذين آمنوا
 اذكروا نعم الله اليكم التي لا تحصى
 انكم كنتم كافرين
 ثم انزلنا اليكم الكتاب بالبينات
 ونزلنا معه القرآن الذي بالبرهان
 والذكر
 ان الله قد اراد ان يهديكم
 الى صراط مستقيم
 ان الله قد اراد ان يهديكم
 الى صراط مستقيم
 ان الله قد اراد ان يهديكم
 الى صراط مستقيم

فانما هو الذي لا ينفك عن الحلف لانا كما قاله في الحلف فاما ما جاء في الحلف عند الحلف

حوائج الرطب على
 على الاكل في وقت التبريد
 انما هذا هو عند الجوع
 من هذا الشراب من
 لا يكثر من هذا الشراب من
 الفيتة المستكة وهو قتل
 الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 غشاق الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 ما كان لا يكثر من هذا الشراب من
 الفيتة المستكة وهو قتل
 الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 غشاق الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 ما كان لا يكثر من هذا الشراب من

والرطب والقثاء والخيار والشراب من فطر

وروى في قوله وابتدعوا من شرابهم ما يشاءون
 او غوا ما يشاءون او غوا ما يشاءون او غوا ما يشاءون

بالكرخ منه فلا يحنث لو شرب منه با ناء

واما في قوله لو شرب منه با ناء
 به حواله في قوله لو شرب منه با ناء

بجلائ الحلف من مائه وخليفه الوالي

كلاف الحلف من مائه وخليفه الوالي
 به حواله في قوله لو شرب منه با ناء

ليعلمه بكل دعاء في مجال ولايته والضرب

كلاف الحلف من مائه وخليفه الوالي
 به حواله في قوله لو شرب منه با ناء

الكسوة والكلام والدخول عليه بالحيوة لا

حامد اذن وسمن
 حامد مع كل احد او مع كل احد

الفصل والقراب مادون الشرع في نقصان

غسل كمال حياته ونقصان شرع
 غسل كمال حياته ونقصان شرع

دينه الى قريب والشرع بعد وما اصطنع به

قرص فلان راكز ما من قريب وماه دورست
 قرص فلان راكز ما من قريب وماه دورست

فادام وكذا المله لا الشواء ولا يحنث في لا ياكل

پس آن نای خورش است وچون نیک نه گوشت بریان و طشت نه شود ورم که گوشت
 پس آن نای خورش است وچون نیک نه گوشت بریان و طشت نه شود ورم که گوشت

١٠
 هذا
 ما على الرطب فان سادون عليه
 التبريد في وقت التبريد
 انما هذا هو عند الجوع
 من هذا الشراب من
 لا يكثر من هذا الشراب من
 الفيتة المستكة وهو قتل
 الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 غشاق الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 ما كان لا يكثر من هذا الشراب من
 الفيتة المستكة وهو قتل
 الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 غشاق الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 ما كان لا يكثر من هذا الشراب من

حوائج الرطب على
 على الاكل في وقت التبريد
 انما هذا هو عند الجوع
 من هذا الشراب من
 لا يكثر من هذا الشراب من
 الفيتة المستكة وهو قتل
 الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 غشاق الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 ما كان لا يكثر من هذا الشراب من
 الفيتة المستكة وهو قتل
 الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 غشاق الحماق لا يكثر من هذا الشراب من
 ما كان لا يكثر من هذا الشراب من

[illegible]

دَوْنِ بَاكِيَّةٖ اَوْ كُلِّ يَوْمٍ يَتَيْنِ كَمْ تَجْلَاهَا لَهَا اَلَا يَجْعَلُ الْيَوْمَ

نهایی آن بود پس بر او مدح و ثواب که در واقع کثرت احسان مراد و مکرر است و در

ولا في ان كان في الامانة فكنا ولم ملك الامانة

و اما در این کتاب که به نام "تذکره" است، از زندگی و وفات او یاد شده است.

وحي لا يشتم من يحانا ان تشتم ومرت الاربعة مائة و...

و در قول که پوشش کلاه را از نوک خطاس ما تا سحر و یا تا نیمه شب و یا تا صبح

والدور على الومق فصل جنت في كيكه ان كيكه

اور دریا واقع میسودر سرگ اواب فصلیست و سال تمام در آنجا بارش میسرود و در آنجا بارش میسرود و در آنجا بارش میسرود

لَا يَشْرَطُ أَتْقَانُهُ فِي لَا يَحْكُمُ إِلَّا بِأَرْشَادِ إِيَّاهُ

در حالیکه عوام بودند و مردم را که در آنجا میبودند به نفع خود میبردند و از آنها میخوردند.

لَمْ يَلْمِ يَهُدَىٰ فَعَلَهُ وَلَا نَكَرَ لَكُمْ سَابِغَةَ الْيَدَيْنِ

وہاں سے لوگوں کو روک دیا اور ان کو بتایا کہ یہاں سے گزرنے والوں کو روک دیا جائے گا۔

وَبَايَعَهُ فِي خُتْبَتِهِ إِذْ لَمْ يَكُنْ فِيكُمْ فَثَمَّ الْإِنْسَانُ فَكَلِمَةُ مُبْتَغَا

پس از آنکه با کمال ما ...

هـ في السلامه ان لا تبتدوا التفتت من اوجهكم الى

است مشهور بوقع من المصنف آراء من المصنف في

میری اور دوستوں کی طرف سے ایک اور ایوان

تتمتع المات المتكامل

وكانت هذه هي الحالة التي كانت عليها الأمور في ذلك الوقت.

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

فصل في بيان ما يجب من العلم والادب

.....

بدم منكر او لا بد معترف او ايام منكورة ثلاثه وايام

عندما يجره ما كونه من ايام منكر او لا بد معترف او ايام منكورة ثلاثه وايام

كثيرة ولا ايام والشهور عشرة وفي او لعبد شتر

بسم الله الرحمن الرحيم والى الله المرجع والى الله المرجع والى الله المرجع

حوران شترى عبدا عتق وان اشترى عبدين ثم

اذا ربه اكره غلام لا آزاد شد و اگر خرید

اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

عبدان اشترى عبدا ومات لم تعتق فان

اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

اشترى عبدا ثم اخوات عتق الاخر يوم شرى

اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

من كل ماله وعندهما يوم مات من ثلث ولا يصير

اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

الزوج فارلوعلى الثالث به خلا فاما وبكل عبد

اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

من عتق اباه او امه او اخاه او اخته او ابنته او بنت اخيه

اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

من عتق اباه او امه او اخاه او اخته او ابنته او بنت اخيه

اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

واعتد بها على
شترى من ايام منكر او لا بد معترف او ايام منكورة ثلاثه وايام
عندما يجره ما كونه من ايام منكر او لا بد معترف او ايام منكورة ثلاثه وايام
كثيرة ولا ايام والشهور عشرة وفي او لعبد شتر
بسم الله الرحمن الرحيم والى الله المرجع والى الله المرجع والى الله المرجع
حوران شترى عبدا عتق وان اشترى عبدين ثم
اذا ربه اكره غلام لا آزاد شد و اگر خرید
اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر
اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر
عبدان اشترى عبدا ومات لم تعتق فان
اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر
اشترى عبدا ثم اخوات عتق الاخر يوم شرى
اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر
من كل ماله وعندهما يوم مات من ثلث ولا يصير
اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر
الزوج فارلوعلى الثالث به خلا فاما وبكل عبد
اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر
من عتق اباه او امه او اخاه او اخته او ابنته او بنت اخيه
اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر
من عتق اباه او امه او اخاه او اخته او ابنته او بنت اخيه
اخر فلا احلا فان ضم وحده عتق الثالث وفي اخر

